

Ο ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ

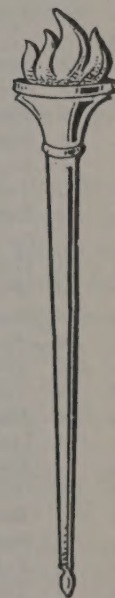
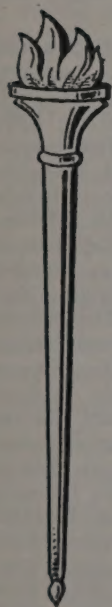
THE ORTHODOX OBSERVER

ΤΟΜΟΣ
Γ' ΜΟΣ

ΑΡΙΘΜ
62

Ο ΑΡΤΙ ΑΠΟΚΤΗΘΕΙΣ ΥΠΟ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ BALTIMORE, MD.
ΠΕΡΙΚΑΛΛΗΣ ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ

ΠΡΟΝΟΙΑ-ΤΗΣ-ΕΛΛΗΝ

Α

Ω

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ-ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Ο ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ

Published Bi-weekly by the Greek Archdiocese
Publications Association
Publication Office:
240 West 23rd Street, New York, N. Y.
Editorial and Advertising Offices:
Greek Archdiocese, 25-19 30th Drive, Astoria, N. Y.
Tel. Astoria 8-1653

Yearly Subscriptions:
United States and Canada \$2.00—Foreign \$2.50
Ten Cents a Copy
Vol. III. No. 62 — July 4, 1937
Entered as second class matter Nov. 21, 1934, at the post
office at New York, N. Y., under the Act of March 3, 1879.

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ ΓΑΜΩΝ

Όνοματεπώνυμον νυμφευθέντων			Κοινότης	Τελέσας τὸν Γάμον Ἱερεὺς
Μαῖου 23	Πολύβιος Θ. Κολούδης	Johanna Magel	Chicago, Ill.	Ἀρχιμ. Ἀδέρκ. Δημακόπουλος
» 23	Διονύσιος Π. Τοπούξης	Ἑλένη Ταγκαλάκη (Τὸ γένος Χριστοδούλου)	San Diego, Cal.	Ἀρχιμ. Ἀρτέμ. Σταματιάδης
» 23	Ἰσίδωρος Μέρμηγκας	Πλουμίτσα Γέρακα	Monessen, Pa.	Αἰδ. Πέτρος Παπαδάκης
» 23	Ἀνδρέας Σταθάκης	Χρυσούλα Παρασκευοπούλου (Τὸ γένος Μακρῆ)	Chicago, Ill.	Αἰδ. Νικήτας Κεσές
» 23	Ἀναστάσιος Θ. Μπουντᾶς	Δήμητρα Η. Κυριακούλη	Chicago, Ill.	Ἀρχιμ. Δανιὴλ Γκολέμης
» 23	Ἀναστάσιος Θ. Μουγγόγιαννης	Ἀνθούλα Α. Σπανοῦ	Chicago, Ill.	Ἀρχιμ. Ἀδέρκ. Δημακόπουλος
» 26	Χαράλαμπος Ι. Κόλλιας	Καρολίνα Πουστάρη	Boston, Mass.	Αἰδ. Βασίλειος Εὐθυμίου
» 26	Κωνσταντῖνος Ν. Ἡλιόπουλος	Μαρία Κ. Ρούσου	Raleigh, N. C.	Αἰδ. Ἡλίας Σκιπητάρης
» 27	Γεώργιος Λιανούσης	Δήμητρα Τούμπλη	Chicago, Ill.	Αἰδ. Νικήτας Κεσές
» 27	Μανούσος Π. Λουπάκης	Βασιλική Κ. Νικολάου (Τὸ γένος Α. Χατζῆ Σάββα)	Savannah, Ga.	Ἀρχιμ. Γεράσ. Ἡλίας
» 28	Γεώργιος Ι. Καλλιπολίτης	Florence Darbe	Springfield, Mass.	Αἰδ. Χρῖστ. Νανόπουλος
» 29	Γεώργιος Τ. Χωροῦτης	Margaret Haisch	Milwaukee, Wis.	Ἀρχιμ. Βενιαμίν Κόλλιας
» 30	Norman Michael Abdallah ἢ Messralh	Flora F. Kousaie	Ottawa, Ont., Can.	Αἰδ. Θεόδ. Σκαρτσιάρης
» 30	Βασίλειος Κ. Γεωργίου	Marian J. Kritz	Chicago, Ill.	Ἀρχιμ. Εἰρ. Τσουρουνακής
Ἰουν. 1	Θεμιστοκλῆς Η. Ἀργυρίου	Θεώνη Ε. Μιχαλάκη	Memphis, Tenn.	Αἰδ. Ἐμμανουὴλ Πάνος
» 2	Ἐμμανουὴλ Δ. Στρατηγός	Εὐσταθία Κ. Ἀρώνη	Boston, Mass.	Αἰδ. Βασίλειος Εὐθυμίου
» 3	Δημήτριος Βασιλείου	Ἀφροδίτη Π. Δεκελῆ	Boston, Mass.	Αἰδ. Παρ. Παπαθεοφράστου
» 3	Χαράλαμπος Γ. Σουβατζίδης	Ἑλένη Μ. Μελέτη	Haverhill, Mass.	Αἰδ. Φιλ. Βλαχόπουλος
» 5	Ἰωάννης Σ. Λοῦζος	Εὐαγγελία Δ. Κεφάλου	Brooklyn, N. Y.	Αἰδ. Δημήτριος Βιτσέντζος
» 5	Σπυρίδων Θ. Κεκοτῶς	Violanda S. Lombardy	Peabody, Mass.	Αἰδ. Γεώργ. Οἰκονομίδης
» 5	Γεώργιος Κ. Παπαδόγιαννης	Thelma A. Beestrum	New York City	Αἰδ. Μεθόδιος Κουρκούλης
» 6	Πέτρος Μ. Μπότσης	Χρυσούλα Π. Σακλαριδίου	Tarpon Springs, Fla.	Αἰδ. Θεόφιλος Καραφύλλης
» 6	Ἀναστάσιος Ἀποστόλου	Ἀναστασία Δ. Καντάρη	Mason City, Ia.	Αἰδ. Δαμιανὸς Ζηρκάκης
» 6	Δημήτριος Λυμπέρης	Ἀφροδίτη Παπαθεοφράστου	Boston, Mass.	Αἰδ. Παρασκευᾶς Παπαθεοφράστου
» 6	Ἀν. Δ. Ἀναστασίου - Χαρίκλεια Ι. Παρασκευοπούλου		Ipswich, Mass.	Αἰδ. Ἰωάννης Λαυρακάς
» 6	Ἰωάννης Κ. Λεγάκης	Χρυσή Ι. Κομπογιάννη	Sacramento, Calif.	Ἀρχιμ. Ἱερ. Κουτρούλης
» 6	Ἰωάννης Β. Σβίγκος	Αἰκατερίνη Ε. Ταχταντζῆ	Jamaica, L. I., N. Y.	Αἰδ. Μιχαὴλ Ἀνδρεάδης
» 6	Δημήτριος Η. Τζιζίκος	Lucille L. Fladeboe	Minneapolis, Minn.	Αἰδ. Μιλτ. Κεστεκίδης
» 6	Γεώργιος Α. Μουστάκας	Δάφνη Α. Χασανδρινού	Oakland, Cal.	Ἀρχιμ. Ἀρσ. Παληκάρης
» 6	Διονύσιος Μ. Πομόνης	Δεσποίνη Ι. Μυλωνᾶ	San Francisco, Cal.	Αἰδ. Κωνστ. Τσατραλῆς
» 6	Ἡλίας Ν. Σταμουλάκης - Κυριακούλα Π. Καραμπέλα		Haverhill, Mass.	Αἰδ. Φιλ. Βλαχόπουλος
» 6	Ἰωάννης Κ. Μπαγιάνης	Μαρία Νικολακάκη	Oakland, Calif.	Ἀρχιμ. Ἀρσ. Παληκάρης
» 6	Νικόλαος Τριανταφυλλάκης	Ἑλένη Θεοφίλη	Boston, Mass.	Αἰδ. Βασίλειος Εὐθυμίου
» 6	Χρῆστος Ἀρβανίτης	Ἀναστασία Κ. Καζαναράκη	Boston, Mass.	Αἰδ. Βασίλειος Εὐθυμίου
» 6	Ἰωάννης Γ. Βερδούκας	Πηνελόπη Ε. Παπαδιῆλη	Boston, Mass.	Αἰδ. Βασίλειος Εὐθυμίου
» 6	Βασίλειος Ι. Μόσχος	Μεταξία Ε. Παπαδιῆλη	Boston, Mass.	Αἰδ. Βασίλειος Εὐθυμίου
» 6	Ἀλέξανδρος Ι. Παράσχος - Κυριακούλα Α. Σαραούδα		Boston, Mass.	Αἰδ. Βασίλειος Εὐθυμίου
» 6	Γεώργιος Π. Τέτοκας	Παναγούλα Ν. Φεργλεῆ	Chicago Heights, Ill.	Αἰδ. Παναγιώτης Μήτσης
» 6	Βασίλ. Α. Μανωλόπουλος - Ἀλεξάνδρα Χ. Οἰκονόμου		Bronx, N. Y.	Αἰδ. Καλ. Χατζηλάμπρου
» 6	Σπυρίδων Δ. Συρμῆς	Εὐαγγελία Ε. Ἀσλάνη (Τὸ γένος Α. Σμέρον)	Jacksonville, Fla.	Ἀρχιμ. Μελάτιος Κρονίδης
» 6	Χρῆστος Α. Μασαχός - Ἀρχοντούλα Χ. Ἀγγελιστοπούλου		Pullman, Ill.	Ἀρχιμ. Φώτιος Πορίνης
» 6	Γεώργιος Βλάχος	Ἄννα Ζανήτου (Τὸ γένος Ι. Ἡλιοπούλου)	New York City	Ἀρχιμ. Δωρόθεος Μπουραζάνης
» 6	Νικόλαος Τσικονμάκας	Μαρία Δ. Ντιβενῆ	Biddeford, Maine	Αἰδ. Δημήτρ. Γκόλλαρος
» 6	Χρῆστος Ε. Γκουλιώνης	Σμαράγδα Γ. Μπαλιάκου	Altoona, Pa.	Αἰδ. Γεώργιος Θαλασσινός
» 6	Νικόλαος Π. Γαλανός	Εὐαnthία Α. Μανδραράκου	Hartford, Conn.	Αἰδ. Κωνστ. Χρυσανθόπουλος
» 6	Γεώργιος Ἀγγελῆκος	Φανή Θ. Κοκότη	Roanoke, Va.	Αἰδ. Δημήτριος Κασσής
» 6	Ἀναστ. Π. Γκιώνης	Emmy Catherine Schultheiss	Providence, R. I.	Αἰδ. Π. Μιχαηλίδης
» 6	Ἡλίας Α. Καστριαντᾶς	Δήμητρα Π. Πετρουλά	Chicago, Ill.	Ἀρχιμ. Ἀντώνιος Ἱατρίδης

Παρακαλοῦνται ὅσοι ἐτέλεσαν τοὺς γάμους αὐτῶν κατὰ τὰς τελευταίας ἐβδομάδας καὶ δὲν βλέπουν
τὸ ὄνομά των εἰς τοὺς πίνακας τούτους, νὰ εἰδοποιήσουν τὸ Γραφεῖον τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, διὰ τὴν
ἐπανόρθωσιν τῆς τοιαύτης παραλείψεως.

Ο ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ, ΠΡΟΝΟΙΑ ΤΗΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ, 25-19 30th Drive, Astoria, L. I. N. Y.

ΤΟΜΟΣ Γ'. Ἀριθ. 62.

Διευθυντής: Ἀρχιμ. ΑΘΗΝΑΓΟΡΑΣ ΚΑΒΑΔΑΣ

4 ΙΟΥΛΙΟΥ 1937

ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ ΔΙΑ ΤΟΝ ΜΕΛΛΟΝΤΑ ΚΛΗΡΟΝ ΜΑΣ

ΚΑΤΑ τὸ θέρος τοῦ παρελθόντος ἔτους ὁ Ὁρθόδοξος Παρατηρητής ἡσχολήθη εἰς τρία συνεχῆ κύρια ἄρθρα, μὲ τὸ σπουδαιότατον πρόβλημα τοῦ ἀνεφοδιασμοῦ τῆς τάξεως τοῦ ἐν Ἀμερικῇ Ἑλληνικοῦ Ὁρθόδοξου ἡμῶν Κλήρου. Περισσότερον δὲ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο προέβαλε ἐπιτακτικὴ ἢ ἐξεύρεσις λύσεως τοῦ ἐν λόγῳ προβλήματος καὶ ἐξευρεθείσης τῆς καταλλήλου, ὁ Ὁρθόδοξος Παρατηρητής ἐπανερχεται σήμερον ἐπὶ τοῦ ἰδίου ζητήματος.

Εὐρισκόμεθα πρὸ τῶν ἐξῆς δεδομένων.

Ἀφ' ἐνὸς μὲν συνεχῶς παρουσιάζονται κενὰ εἰς τὴν τάξιν τοῦ Κλήρου μας διότι φυσικῶς ἀραιοῦται αὕτη καὶ Κοινότητες νέαι δημιουργοῦνται. Ἀφ' ἑτέρου ἢ Ἀρχιεπισκοπὴ συναντᾷ πολλὰς δυσκολίας εἰς τὸ νὰ εὕρῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ φέρῃ ἐκεῖθεν τοὺς ἀπαιτούμενους Ἱερεῖς, Θεολόγους καὶ ἀποφοίτους Ἱερατικῶν Σχολῶν ὡς ἀπαιτοῦσιν οἱ κανονισμοὶ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς.

Ἀλλὰ καὶ ἂν ἀκόμη ἐξευρίσκοντο οἱ τοιοῦτοι προσοντούχοι Ἱερεῖς καὶ ἤρχοντο συνεχῶς καὶ ἀνεμποδίστως εἰς τὴν Ἀμερικὴν, θὰ παρουσιάζετο μετ' ὀλίγα ἔτη τὸ πρόβλημα τὸ ὅποιον ἤδη ἔχομεν ἐνώπιόν μας, τῆς ἐξευρέσεως ἐν τῷ μέλλοντι τῶν Ἱερέων ἐκείνων, οἵτινες θὰ ἦσαν κατάλληλοι διὰ τὴν θρησκευτικὴν καὶ ἐθνικὴν διαπαιδαγώγησιν τῆς Νέας Γενεᾶς τοῦ μέλλοντος. Διότι Ἱερεῖς ἐξ Ἑλλάδος ἐρχόμενοι εἰς τὸ μέλλον, θὰ εἶνε ξένοι πρὸς τὴν διανοητικότητα, ψυχοσύνθεσιν καὶ συνηθείας τῶν ἐπερχομένων γενεῶν· τὸ χάσμα δὲ τὸ ὅποιον θὰ χωρίζῃ τὴν νοστορπίαν παιδαγωγῶν καὶ παιδαγωγουμένων θὰ εἶνε μέγα καὶ ἀγεφύρωτον.

Τοῦτο εἶνε ἀναμφισβήτητον καὶ αὐτοφανερόν· ἔχομεν δὲ εἰς τοῦτο πανταχόθεν σύμφωνον τὴν δημοσίαν γνώμην τῆς Ὁμογενείας, ὅπως ἀρχίσῃ ἢ Ἀρχιεπισκοπὴ νὰ προπαρασκευάζῃ τοὺς Ἱερεῖς καὶ Διδασκάλους καὶ ἐκ τῆς ἐνταῦθα Νέας Γενεᾶς.

Τὴν ἀνάγκην ταύτην, τόσο ἐπιτακτικὴν, ἔχον ὑπ' ὄψει τὸ Μικτὸν Συμβούλιον, μετὰ τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ καὶ Κατηχητικοῦ, ἐν κοινῇ συνεδριάσει καὶ τῶν

δύο, προέβη εἰς λήψιν ἀποφάσεως περὶ ιδρύσεως Προκαταρκτικῆς διетуῶς Σχολῆς ἐν Ἀμερικῇ. Εἰς αὐτὴν προπονούμενοι τειλειόφοιτοι τοῦ Χαΐ Σκούλ Ἑλληνόπαιδες ἀπὸ τὴν ἐδῶ ὁμογένειάν μας θὰ καθίστανται ἱκανοὶ πρὸς συνέχισιν ἀπόσκοπον θεολογικῶν σπουδῶν εἰς τὴν Θεολογικὴν Σχολὴν τοῦ ἐν Ἀθῆναις Πανεπιστημίου ἢ τῆς Χάλκης ἐν Κωνσταντινουπόλει.

Τὸ μέτρον αὐτὸ εἶνε τὸ μόνον δυνατὸν καὶ ἐφάρμοσιμον.

Ἐπὶ τῆς λήψεως τοιοῦτου μέτρου, δηλ. ιδρύσεως προπαρασκευαστικῆς Σχολῆς ἐν Ἀμερικῇ ἡσχολήθη ὁ Ὁρθόδοξος Παρατηρητής εἰς τὰ κύρια ἄρθρα τῶν φύλλων αὐτοῦ 39, 40 καὶ 41, πέρυσιν ἐπαρκῶς ὥστε ἢ ἐξέτασις καὶ πάλιν τῶν λεπτομερειῶν τῆς σκοπιμότητος τῆς ιδρύσεως αὐτῆς θὰ ἦτο ἐπανάληψις τῶν ἰδίων ἐπιχειρημάτων καὶ ἀσκόπως κουραστική. Ἀρκεῖ νὰ ἀναφέρωμεν μόνον τὸ ἐξῆς: Οἱ Ἑλληνόπαιδες οἱ ὅποιοι σήμερον καὶ εἰς τὸ ἐξῆς ἀποφοιτοῦν ἀπὸ τοῦ Χαΐ Σκούλ καὶ θὰ ἤθελον νὰ σπουδάσουν Θεολογίαν εἰς τὸ ἐν Ἀθῆναις Πανεπιστήμιον διὰ νὰ ἱερωθοῦν, εἶνε καθολοκληρίαν ἀπροετοίμαστοι γλωσσικῶς καὶ στεροῦμενοι θρησκευτικῶν γνώσεων ἀπαιτήτων διὰ τὴν παρακολούθησιν ἀνωτέρων μαθημάτων εἰς Ἑλληνικὰς Θεολογικὰς Σχολὰς. Ἡ μέχρι τοῦδε ἐξαετὴς πείρα τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς εἰς τοιαύτην προσπάθειαν καὶ δοκιμὴν ἔπεισεν αὐτὴν πέραν πάσης ἀμφιβολίας περὶ τούτου. Εἴμεθα δὲ βέβαιοι ὅτι, ἐὰν περιορισθῶμεν εἰς τοιαύτην θεολογικὴν ἐκπαίδευσιν τῶν μελλόντων νὰ ἱερωθοῦν καὶ καταταγοῦν εἰς τὸν Κλῆρον τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς, ἄνευ προπαρασκευαστικῆς ἐνταῦθα Σχολῆς, δὲν θὰ ἔχομεν τὰ ἐλπιδοφόρα ἀποτελέσματα τὰ ὅποια προσδοκᾷ ἢ Ὁμογένεια παρ' ἐκείνων οἱ ὅποιοι προορίζονται νὰ προφυλάξουν τὴν Ὁρθόδοξον ὁμογένειαν ἀπὸ τὴν λύμην τῶν διαφόρων προπαγανδῶν καὶ τὴν ἐπίδρασιν τοῦ περιβάλλοντος.

Τούτων οὕτως ἐχόντων, ἢ Ἀρχιεπισκοπὴ καταβάλλει δραστηρίου ἐνεργείας, στηριζομένης εἰς κα-

ΟΣΩ ΤΟ ΔΥΝΑΤΟΝ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑ ΘΕΡΙΝΑ CAMPS

Εἶνε γνωστὴ ἡ δρᾶσις καὶ ὁ σκοπὸς τῶν Ἑλληνικῶν Ὀμαδῶν τοῦ Βροῦκλιν, Ὀλυμπίων καὶ Ὀλυμπιάδων. Μία ὅμως διαλεκτὴ δρᾶσις τῶν εἶναι αἱ θεριναὶ κατασκηνώσεις, τὰ Camps, διότι συντονίζει ἡ δρᾶσις αὐτή, τόσον θαυμασία τὴν ἀνάπτυξιν τῶν ψυχικῶν καὶ σωματικῶν ἀρετῶν, σύμφωνα μετὰ τὴν ἀντίληψιν τοῦ Ἀρχαίου Ἑλληνος καὶ τὰς ἀπαιτήσεις τῆς σημερινῆς Ἑλληνικῆς ζωῆς στὴν χώραν αὐτήν.

Ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν δὲν ἐγνωρίζαμε τὴν βαθύτεραν σημασίαν μιᾶς θερινῆς κατασκηνώσεως, καὶ τὰ παιδιὰ μας τὰ κρατούσαμε, τὰ περισσότερα βέβαια, καὶ τὸ καλοκαίρι κλεισμένα μέσα στὲς πολυκατοικίες καὶ γιὰ μόνην συντροφιά τῶν εἶχαν τὰ παιδιὰ ἄλλων φυλῶν. Ἐκτὸς ἀπὸ τὴν προσπάθειαν τῆς Ἑλληνικῆς Προσκοπικῆς Ὀμάδος, ἡ ὁποία εἶχε μέχρι πέρυσι Ἑλληνικὴν κατασκήνωσιν στὸ Long Island μετὰ στρατιωτικὸν χαρακτήρα, ἐλπίζουμε δὲ νὰ εἶνε καὶ ἐφέτος καὶ πλεὶς πολυάριθμη, ἄλλο τίποτα δὲν ὑπῆρχε.

Πρὸ πενταετίας ὅμως ἄρχισε μιὰ νέα προσπάθεια μετὰ

λῶς μελετημένον σχέδιον, ὅπως ἡ Προπαρασκευαστικὴ Σχολή, ἡ ὁποία θὰ λειτουργήσῃ ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς Σεπτεμβρίου, ἀνταποκριθῇ πλήρως εἰς τὸν ὑψηλὸν καὶ σπουδαῖον προορισμὸν αὐτῆς. Ἡ ἀναγραφὴ εἰς τὸ πρόγραμμα διδασκῶν μαθημάτων ἐν αὐτῇ καὶ τοῦ μαθήματος τῆς ἱστορίας τοῦ ἐν Ἀμερικῇ Ἑλληνισμοῦ, τοῦ τῆς ἱστορίας καὶ λειτουργίας τῶν ἐν Ἀμερικῇ Μεγάλων Ἑλληνικῶν Ὀργανώσεων καὶ λοιπῶν Σωματείων καὶ Συλλόγων, καὶ τῆς διδασκαλίας Τρόπου τῆς Ὀργανώσεως καὶ τῆς Λειτουργίας Κοινοτήτων καὶ ἄλλων ὁμοίων, τὰ ὁποῖα δὲν διδάσκονται οὐδὲ εἶνε δυνατόν νὰ διδασθῶν εἰς τὰς Θεολογικὰς Σχολὰς ἐν Ἑλλάδι καὶ ἀλλαχοῦ καὶ ὅμως εἶνε σπουδαιόταται γνώσεις καὶ ἀπαραίτητοι διὰ τὸν μέλλοντα Κλῆρον μας ἔδω, καταδεικνύει τὴν μεγάλην σημασίαν τῆς ἰδρύσεως τῆς Σχολῆς.

Πολὺ ὀλίγα πράγματα θὰ χρειασθῶν διὰ τὸν πληρέστατον ἐφοδιασμὸν τῆς Σχολῆς σύμφωνα μετὰ τὰς ὑποδείξεις τῆς παιδαγωγικῆς ἐπιστήμης καὶ δι' αὐτὸ δὲν ζητοῦνται παρὰ ἐλάχισται προσφοραὶ ἐκ μέρους τῶν ὁμογενῶν χάριν αὐτῆς.

Μολονότι ὅμως μᾶς χωρίζει ἀπὸ τοῦ Σεπτεμβρίου οὐ τρίμηνον διάστημα, εἶνε ἀνάγκη ἀπὸ τοῦδε νὰ ἀποστείλουν αἰτήσεις ἐγγραφῆς οἱ θέλοντες νὰ φοιτήσουν εἰς αὐτήν. Εἰς τοῦτο πρέπει μετ' ἐνθουσιασμοῦ νὰ συμβάλῃ καὶ ἐνεργήσῃ ἡ Ὁμογένεια ὡς Τύπος, ὡς σύνολον Κοινοτήτων, ὡς Διοικητ. Συμβούλια, ὡς Κλῆρος, ὡς διδάσκαλοι, ὡς Ἐθνικαὶ Ὀργανώσεις, ὡς Σύλλογοι καὶ Σωματεῖα ἢ ὅπωςδήποτε ἄλλως.

σιν τὴν γενικωτέραν ἀνάπτυξιν τοῦ παιδιοῦ, τὴν Ἑλληνοπρεπῆ του διάπλασιν, τὴν Ὁρθόδοξον διαπαιδαγώγησιν του μέσα εἰς τὸ φυσικὸν περιβάλλον. Ἡ προσπάθεια αὐτὴ εὗρε πολλὰς δυσχερείας, ἐκαρποφόρησεν ὅμως ὁλοκληρωτικὰ, χάρις εἰς τὸν ἱερὸν ἐνθουσιασμὸν τοῦ ἐμψυχωτοῦ τῆς ιδέας αὐτῆς. Ἀρχισε εἰς τὴν λίμνην Norwich Mass μετὰ τὰ παιδιὰ τῆς Ἑλληνικῆς ὁμάδος τῶν Ὀλυμπίων τοῦ Σπρίγκφιλδ καὶ ἐπανελήφθη τὸ ἐπόμενον ἔτος μετὰ περισσότερα παιδιὰ. Ἐπέτυχε γιὰτὶ οἱ Ἕλληνες γονεῖς ἀγάπησαν τὴν ιδέαν, διέκριναν τὰ ἀποτελέσματα καὶ ἔδωσαν ὅλην τὴν βοήθειαν.

Ἀπὸ τὸ καλοκαίρι τοῦ 1933 ξαπλώθηκε ἡ ιδέα μετὰ τῶν Ἑλλήνων τοῦ Brooklyn. Κάθε καλοκαίρι ἄφηνε καὶ μιὰ ἐπιτυχία ἀπὸ τῆς Ἑλληνικῆς κατασκηνώσεως αἱ ὁποῖαι ἐγένοντο κατὰ τὸ πλεῖστον ἀπὸ παιδιὰ τῆς ὁμάδος τῶν Ὀλυμπίων τοῦ Brooklyn, στὸ Bear Mountain. Τὸ 1934 ἄρχισε καὶ ἡ κατασκήνωσις γιὰ τῆς Ἑλληνοπούλες τοῦ Brooklyn, τῆς Ὀλυμπιάδες. Ἡ ἐργασία αὐτὴ ἐσυνεχίζετο κάθε χρόνον ἓνα μῆνα γιὰ ἀγόρια καὶ ἓνα γιὰ τὰ κορίτσια. Τόσον ἐνθουσιασμὸν εἶχαν οἱ γονεῖς τοῦ Μπρούκλιν ὥστε αἱ μητέρες τῶν παιδιῶν τὰ παρηκολούθουν ἐκεῖ εἰς τὸ camp καὶ ἐτοίμαζαν τὸ φαγητὸν τῶν παιδιῶν ἐκεῖ.

Ἐφέτος ἡ ὅλη ἐργασία ἔφερε τὸν μεγαλείτερον καρπὸν καὶ μετὰ μεγάλην χαρὰ γίνεται γνωστὸν εἰς τοὺς ἀγαπητοὺς Ὁμογενεῖς ὅτι θὰ λειτουργήσῃ ἐφέτος Ἑλληνικὸ Camp γιὰ ὅλο τὸ καλοκαίρι γιὰ Ἑλληνόπουλα καὶ Ἑλληνοπούλες σὲ ξεχωριστὰς περιόδους σὲ ἓνα μικρὸ Ἑλληνικὸ Παράδεισον ποῦ θὰ ἀνήκει μόνον στὰ Ἑλληνόπουλα. Ὁ Παράδεισος αὐτὸς εὐρίσκεται 65 μίλια μακριὰ ἀπὸ τὴν Νέαν Ὑόρκην, κοντὰ στὸ Branchville τῆς Νέας Ἰερσέης καὶ σὲ ὕψος 900 περίπου ποδῶν ἀπὸ τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης. Εἶναι κτῆμα ιδιόκτητο ποῦ ἄλλοτε λειτουργοῦσε ὡς κατασκήνωσις Ἀμερικανίδων καὶ ἐφέτος ἐνοικιάσθη γιὰ τὰ παιδιὰ μας. Ἐχει δική του λίμνη—Private Lake—ὅλας τὰς ἐγκαταστάσεις, ὁλοκάθαρους ἀνοικτοὺς χώρους διὰ τὰς ἀθλητικὰς ἀπασχολήσεις τῶν παιδιῶν, ἀνοικτὰς καμπίνες, κατάφυτον βουνό, ἔξοχο κυνήγι, θαυμάσιο ψάρεμα, καὶ ἄλλα πολλά.

Ἐνα ποτάμι μικρὸ, ποῦ θυμίζει τὰ ποτάμια τῆς ἀγαπημένης μας Πατρίδος, χωρίζει τὸ κτῆμα ἀπὸ τῆς 10,000 Acres τῆς Πολιτείας, ποῦ εἶναι ἰδιωτικὸ μέρος γιὰ ἐκδρομὰς τῶν παιδιῶν καὶ γιὰ Hikings. Τὸ ψάρεμα τοῦ Trout-Fish στὸ ποτάμι αὐτὸ εἶναι περιζήτητο σὲ ὅλην τὴν Πολιτείαν τοῦ New Jersey. Τὰ μέσα τῆς συγκοινωνίας ἄφθονα καὶ τὰ τρόφιμα ὁλοκάθαρα, τὰ δὲ φρούτα καὶ λαχανικὰ φρέσκα μέσα ἀπὸ τὴν καρδίαν τῆς Ἀμερικανικῆς γῆς ἀπὸ τῆς γύρω φάρμας.

Ἐνα ὁλόκληρο ἐπιτελεῖον τιμῶν ἐργατῶν ἀποτελεῖ τὸ συγκρότημα τοῦ προσωπικοῦ τῆς Ἑλληνικῆς κατασκηνώσεως καὶ συμπεριλαμβάνει φοιτητὰς τοῦ διεθνoῦς Κολλεγίου, Φυσικῆς Ἀγωγῆς τοῦ Springfield, Mass. ἀποφοίτους καὶ φοιτητὰς Πανεπιστημίων, ἐμψυχωτὰς τῆς Ἑλληνικῆς ἰδεολογίας καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Πνεύματος, ἡ δὲ κατασκήνωσις εἶνε γνωστὴ μετὰ τὸ ὄνομα Ἑλληνικὸ κάμπ «ΟΛΥΜΠΙΑ», ἡ διεύθυνσίς του εἶνε 355 Jay St., Brooklyn, N. Y.

Τὴν ἀρχηγίαν τῆς κατασκηνώσεως τῶν κοριτσιῶν θὰ ἔξῃ ἡ ἐντιμοτάτη διδασκάλισσα κ. Ἐλευθερία Μ. Καρλῆ. Διοργανωτὴς καὶ διευθυντὴς εἶνε ὁ κ. Νικ. Δ. Ἡλιόπουλος.

Θεοδ. Κοκκινάκη, Δ. Θ.
Διακόνου

ΠΡΟΣ ΝΕΑΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΝ ΕΠΟΧΗΝ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου τεύχους)

Εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἐτέθη ὡς συμπέρασμα τὸ γεγονός τῆς ἀνθρωπίνης ἀνησυχίας καὶ ἡ τάσις πρὸς προσεκτικὴν μελέτην τῶν αἰτίων τῆς καὶ ἡ προσπάθεια πρὸς ἀπόκτησιν σκοπῶν εὐγενῶν, ἀναλόγων τῶν μέσων καὶ τῶν πνευματικῶν ἀναγκῶν τῆς ψυχῆς. Καὶ εἰς τὴν προσπάθειαν αὐτὴν ἐδόθη ὁ χαρακτηρισμὸς τῆς ἐ π ι σ τ ρ ο φ ῆ ς. Ἐπιστροφῆς πρὸς τὴν Θρησκείαν. Ἐπιστροφῆς μὲ κατεῦθυνσιν καὶ δημιουργίαν νέας πνευματικῆς ἐποχῆς.

Ἄλλ' ἡ Θρησκεία εἶναι περιττή. Εἶναι παράλογος. Εἶναι ἀναχρονιστική. Αἱ ἠθικαὶ διατάξεις τῆς εἶναι ἀδύνατοι. Αὐτὸ εἶναι ἡ ἀντίληψις πολλῶν ἀτόμων τῆς ἐποχῆς μας. Ὁ κόσμος δύναται νὰ ζῇ καὶ νὰ εὐδοκίμῃ χωρὶς αὐτήν, λέγουν πολλοί. Διατὶ ὅμως; Διότι κυριαρχεῖ εἰς τὴν συνείδησιν ἡ ἀ π ο ρ ρ ό φ η σ ι ς πρὸς ἀπόκτησιν καὶ πολλαπλασιασμὸν τῶν μέσων τῆς ζωῆς, πρᾶγμα τὸ ὅποιον δὲν ὑπάγεται εἰς τὸ περιθώριον τῆς Θρησκείας.

Διὰ τοῦτο καὶ ὅταν μερικοὶ λέγουσιν ὅτι τὸ οὐσιῶδες καὶ κύριον ἐνδιαφέρον τῆς ἐποχῆς μας δὲν εἶναι ἡ Θρησκεία, ἀλλὰ ἡ Ἐπιστήμη, λέγουσιν τὴν ἀλήθειαν. Διότι εἶναι γεγονός παγκοίνως γνωστὸν, ὅτι μόνον διὰ τῆς ἐπιστημονικῆς ἐρεῦνης καὶ μελέτης δυνάμεθα νὰ ἀναπτύξωμεν τὰ μέσα καὶ νὰ πολλαπλασιάσωμεν τὰς ἀνέσεις καὶ εὐκολίας τῆς ζωῆς μας.

Ἀλλὰ ἡ προαγωγή καὶ ἡ ἀνάπτυξις τῶν σκοπῶν διὰ τοὺς ὁποίους ζῶμεν δὲν εἶναι ἔργον τῆς Ἐπιστήμης. Καὶ αὐτὸ εἶναι ἐπίσης γνωστὸν. Ἡ Ἐπιστήμη δὲν ἐνδιαφέρεται διὰ τοὺς σκοποὺς ἀλλὰ διὰ τὰ μέσα τῆς ζωῆς. Αὐτὴ προσπαθεῖ νὰ ἐξετάσῃ τὰς ιδιότητας τῆς ὕλης. Νὰ δημιουργήσῃ ἐπὶ τῇ θάσει τῶν ἀνακαλύψεων τῆς διαφόρου μεθόδους, αἱ ὁποῖαι συντελοῦν καὶ εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν ὕλικῶν ἀναγκῶν τῆς ζωῆς.

Ἀφήνει τοὺς σκοποὺς κατὰ μέρος. Διότι δὲν δύναται νὰ τοὺς συλλάβῃ μὲ τὰ ὄργανα τῶν ὕλικῶν ἐρευνῶν. Αὐτοὶ εἶναι ἐκτὸς τῆς ἐρεῦνης τῆς. Αὐτοὶ ἀποτελοῦν τὴν φιλοσοφίαν τοῦ ἀνθρώπου περὶ τῆς ζωῆς. Τὰ πνευματικὰ ἰδεώδη του. Τὴν Θρησκείαν του. Αὐτοὶ γίνονται τὰ κριτήριον τῆς ἀξιολογίας τῆς ζωῆς. Καὶ ἡ ἀξιολογία τῆς ζωῆς ὑπάγεται εἰς τὸ περιθώριον τοῦ Πνεύματος. Διότι καὶ αὐτὴ εἶναι πνευματικὴ ἀφοῦ τὴν συνιστᾷ ἡ πνευματικὴ βάσις τῆς ζωῆς.

Διὰ τοῦτο φυσικῶς, ὅταν χάριν τῆς ὕλικῆς ὠφελείας προκρίνεται ἡ πνευματικὴ βλάβη, τότε παρατηρεῖται διασάλευσις εἰς τὴν ζωὴν. Τότε δημιουργοῦνται χάσματα ἠθικὰ καὶ κίνδυνοι καταστρεπτικοὶ τῆς εὐτυχίας τοῦ ἀτόμου καὶ τῆς κοινωνικῆς ἁρμονίας. Καὶ ἀκριβῶς διὰ τὸν λόγον αὐτὸν ἡ φωνὴ τοῦ Λόγου «τί ὠφελήσῃ ἄνθρωπον ἐὰν κερδήσῃ τὸν κόσμον ὅλον καὶ ζημιωθῇ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ;» θὰ ἔχῃ αἰώνιον τὸ κύρος καὶ ἀμείωτον τὴν ἀξίαν.

Αὐτὴ εἶναι ἡ φωνὴ τῆς Θρησκείας. Εἶναι ἡ φωνὴ τοῦ Χριστοῦ. Εἶναι ἐρώτημα παλαιόν, εἴκοσιν αἰώνων. Ἄλλ' εἶναι καὶ σύγχρονον. Δὲν δυνάμεθα νὰ ξεφύγωμεν ἀπὸ τὴν ἐρώτησιν αὐτήν. Ὅπουδήποτε καὶ ἂν στραφῶμεν μᾶς ἐμφανίζεται. Ὅποιον δρόμον καὶ ἂν τραβήξωμεν μᾶς συναντᾷ, μᾶς πολιορκεῖ. Εἶναι γραμμένον παντοῦ. Εἰς ὅλα τὰ ἐφευρήματά μας. Εἰς τὰ πτερὰ τῶν ἀεροπλάνων μας καὶ εἰς τὰ σκάφη τῶν θαλασσίων κολοσσῶν μας. «Δὲν εἰσὶν αἰῶνις ἐπὶ τῆς γῆς» ἀκούομεν ἀπὸ ὅλας τὰς διενθύνσεις. Τί θὰ κερδήσῃς ἐὰν ἀποκτήσῃς ὅλα τὰ μέσα τῶν ἀπολαύσεων τῆς

ζωῆς καὶ ζημιωθῇς εἰς τὸ περιεχόμενον τῶν ἰδανικῶν, τῶν σκοπῶν, τῆς ψυχῆς σου;

Πρὶν ὁ κόσμος ἀπαντήσῃ εἰς τὸ ἐρώτημα αὐτὸ τοῦ Χριστοῦ, πρὶν βγάλῃ τελειωτικὸν συμπέρασμα ἀπὸ τὴν πείραν τῆς ζωῆς του καὶ ἀποφασιστικὰ τὸ ἐφαρμόσῃ εἰς τὴν πρᾶξιν του, θὰ εὐρεθῇ εἰς μίαν νέαν ἐποχὴν. Ἐποχὴν πνευματικῆς ἀναστάσεως. Πνευματικῆς ἀναγεννήσεως. Πνευματικοῦ λυτρωμοῦ.

Καὶ ἡ ἐποχὴ αὕτῃ ἔρχεται. Δυνάμεθα νὰ ἐπιταχύνωμεν τὴν ἀνατολήν της. Ἀλλὰ δυνάμεθα καὶ νὰ ἐπιμηκύνωμεν τὴν διάρκειαν τῆς πνευματικῆς μας νύκτας. Ἀλλὰ ἀργὰ ἢ γρήγορα θὰ ξημερώσῃ. Καμμία δύναμις δὲν θὰ δυνηθῇ νὰ σταματήσῃ τὸν ἐρχομὸν της. Οὐδεμία σειρὰ φιλοσοφικῶν ἰδεῶν καὶ κοινωνιολογικῶν ἀντιλήψεων δύναται νὰ τὴν ἐμποδίσῃ. Ἡ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν ἔρχεται.

Ἡ διδασκαλία τοῦ Χριστοῦ μὲν τώρα ἀρχίζει νὰ εἰσέρχεται εἰς νέαν μεγαλειώδη ἱστορικὴν ἐποχὴν. Ἡ Θρησκεία τοῦ Ἰησοῦ θὰ εἶναι ἰδίως ἡ Θρησκεία τοῦ μέλλοντος.

Τὰ κατ' αὐτῆς ἁμαρτήματα τῆς Ἰστορίας θὰ διδάξουν τοὺς ἐπερχομένους. Θὰ φρονιματίσουν τοὺς ἀνθισταμένους. Θὰ χειραγωγήσουν τοὺς πεπλανημένους. Θὰ διαλύσουν τοὺς δισταγμούς. Αὐτὸ δὲν εἶναι προφητεία. Εἶναι γεγονός πὺ τὸ βλέπομεν. Ὅλα τὰ γεγονότα τῆς συγχρόνου ζωῆς μας τὸ φωνάζουν.

Ἄλλ' ἴσως νὰ διαμαρτυρηθοῦν μερικοί. Ἴσως ἄλλοι νὰ ἐπικρίνουν. Ἴσως ἄλλοι νὰ κατηγορήσουν ὡς υπεραισιόδοξον τὴν ἄποψιν. Ἀλλὰ τί λέγουσιν; Δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἐπέλθῃ θρησκευτικὴ ἀναγέννησις. Δὲν ὑπάρχει καμμία πιθανότης ὅτι ἡ σύγχρονος γενεὰ ἐνδιαφέρεται καὶ ἐξετάζει ἢ ὅτι θὰ μελετήσῃ τὰ ζητήματα τῶν πνευματικῶν σκοπῶν τῆς ζωῆς. Διότι εὐρίσκει ἱκανοποίησιν εἰς τὴν σύγχρονον ζωὴν μὲ τὰ μέσα τῆς τὰ πολυτοικίαι.

Ἀλλὰ τὸ ζήτημα εἶναι ἂν εἴμεθα ἱκανοποιημένοι. Εἰς τὴν πραγματικότητά δὲν εἴμεθα. Αἱ ἱκανοποιήσεις μας εἶναι ἐπιφανειακαί. Οὐδεμία πόλις ἔχει τόσον ἐξοπλισθῇ μὲ τόσα ἐπιστημονικὰ μέσα τῆς ζωῆς ὅσον ἡ Νέα Ὑόρκη. Ἄλλ' αἰσθάνονται πραγματικὴν ἱκανοποίησιν οἱ κάτοικοί της; Εἶναι εὐτυχεῖς; Ἀπ' ἐναντίας!

Πάρτε μίαν ἐφημερίδα τῆς Νέας Ὑόρκης. Θὰ τὴν εὐρετε γεμάτην ἀπὸ νέας. Περιέχει ἀνταποκρίσεις ἀκριβεῖς ἀπὸ ὅλον τὸν κόσμον. Διαβάσετε τὰ γεγονότα καὶ θὰ ἴδετε τὴν ἀνησυχίαν τοῦ ἀνθρώπου ζωγραφισμένην εἰς αὐτά. Ὅλοι εἶναι ἀνήσυχτοι. Δὲν φαίνεται πούθενά φανερά τὰ σημεῖα τῆς ἱκανοποιήσεως καὶ τῆς εὐτυχίας. Παντοῦ κυριαρχεῖ μία ἀνείπωτος ἀνησυχία.

Εἶναι ἡ ἀνησυχία τῆς κρίσεως. Ἡ δυσαναλογία μ ε σ ω ν καὶ σ κ ο π ῶ ν τῆς ζωῆς. Εἶναι ἡ προσπάθεια τῆς ἐναρμονίσεως τῶν δύο αὐτῶν κυρίων πραγμάτων τῆς ζωῆς. Ἡ πολιτικὴ προσπάθεια τοῦ Ρούζβελτ πρὸς τὴν κατεῦθυνσιν αὐτὴν στρέφεται. Τὸ ἐδήλωσεν ἄλλως τε εἰς τὸν ἐναρκτήριον λόγον του. Τὰ νομοθετήματα τοῦ Κογκρέσου καὶ τῶν Πολιτειῶν αἱ ταπικαὶ ἀποφάσεις ἔχουν τὸν ἴδιον σκοπὸν. Τὴν ἀπόκτησιν σκοπῶν διὰ τὴν ζωὴν. Αὐτὸ προσπαθοῦν νὰ ἐπιτύχουν διὰ τοῦ μεγάλου δικτύου τῶν νυκτερινῶν σχολῶν, τῶν μουσικῶν συναυλιῶν, τῶν ἐκθέσεων εἰς τὰ μουσεῖα, τῶν διαλέξεων διὰ τοῦ ραδίου, διὰ τοῦ τύπου καὶ τοῦ Ἀμβωνος.

Καὶ ἡ προσπάθεια αὕτῃ δὲν δεικνύει τίποτε ἄλλο παρὰ ὅτι δὲν ὑπάρχει ἱκανοποίησις εἰς τὸν κόσμον. Τί κι' ἂν ἔχη κανεὶς ἑκατομμύρια δολλαρίων καθαρὸ κέρδος κάθε χρόνον; Τί κι' ἂν δύναται νὰ ἀγοράσῃ μὲ αὐτὰ ὅ,τι θέλει διὰ νὰ

(Συνέχεια εἰς τὴν 15ην σελίδα)

ΜΙΧΑΗΛ ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ (ANAGNOS)

Ἑορτασμός εἰς τὴν Βοστώνη τῆς Ἑκατονταετηριδος
ἐνὸς Ἑλλήνου κοινωνικοῦ ἥρωος

Ἰσως φανῇ ὅτι εἶνε κατὰ ἀργά, καὶ κατὰ τὴν κοινὴν φρασίν «κατοπιν ἐορτῆς» τὸ ὅτι χαράσσομεν τὰς γεγραμμένας αὐτὰς οἰα τὸν εορτασμόν τῆς ἑκατονταετηριδος τῶν γενεώνων τοῦ Μιχαήλ Ἀναγνωστοπούλου, ἡ ὁποία εἶχε εἶναι τὴν 30ὴν Μαΐου εἰς τὸ «Perkins Institution» τοῦ Boston. Πραγματικὰ ὅμως ποτε δὲν εἶνε ἀργά οἰα νὰ ἀναγραφῇ εἰς τὰς στιγμὰς ἐνὸς περιοικοῦ προσωρινοῦ διὰ τὴν ὁμογενεὶάν μας ἐν Ἀμερικῇ ἐν γεγονόσῃ, ποῦ εἶνε προξενὸν ἐθνικῆς υπερηφανίας στὴν ψυχὴν μας· οὐδὲ εἶνε «κατόπιν ἐορτῆς»· διότι μὴ τέτοια ἐορτὴ οὐκ ἐκτελεῖται σὲ μίαν μέραν—μὴ ἑβδομάδαν—ἐν μίᾳ μηνί—ἐν ἑτὸς· εἶνε ἡ ἐορτὴ ποῦ ἡ διάρκειά τῶν ἐντυπώσεων τὰς ὁποίας ἀφήνει παρατείνεται σὲ ἀκαθόριστον χρονικὸ διάστημα, γιὰτὶ χαράσσονται αὐτὲς βαθειὰ στὴν ψυχὴν μας.

Τὸ Perkins Institution εἰς Boston εἶνε Σχολὴ τυφλῶν, ἡ τελειότερα εἰς τὸ εἶδος τῆς εἰς ὅλον τὸν κόσμον. Τῆς Σχολῆς αὐτῆς διετέλεσε διευθυντὴς ἐπὶ σαράντα χρόνια ὁ Μιχ. Ἀναγνωστόπουλος (Anagnos) ἐκ Παπίγκου, χωρίου τῆς Ἠπείρου. Τὸ ἔτος δὲ αὐτό, ἑκατὸ χρόνια ἀπὸ τῆς γεννήσεώς του, ἐφορτάσθη εἰς τὸ Perkins Institution Ἑλληνοαμερικανικά.

Ἀντιπρόσωπος τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἦτο ὁ Πρόξενος Βοστώνης ἐντιμότατος κ. Θ. Δασκαλόπουλος, ὁ ὁποῖος ὠμίλησεν ὥραϊα καὶ ἀγγλιστὶ εἰς τὸ παρατεθὲν γεῦμα, εἰς τὸ ὁποῖον παρεκάθησαν περίπου ὀγδόντα διανοούμενοι Ἀμερικανοὶ καὶ Ἀμερικανίδες. Ἐπίσης ὠμίλησε καὶ ὁ κ. Θ. Θεοδωρίδης, ἀπόφοιτος τοῦ Πανεπιστημίου Harvard.

Εἰς τὴν μεγάλῃν αἴθουσαν τῶν ἐορτῶν παρεστάθη μικρὸν δραματάκι μετὰ τὸν τίτλον «Τὸ Βοσκόπουλον τοῦ Παπίγκου». Ἀπὸ τὸν τίτλον καθένας ἐννοεῖ ὅτι τὸ δραματάκι αὐτὸ ἐστηρίζετο ἐπὶ τῇ ζωῇ τοῦ Μιχ. Ἀναγνωστοπούλου, ποῦ ἀπὸ τσοπανόπουλον ἐπὶ Παπίγκῳ ἐξελέχθη εἰς ἕνα πολὺν μεγάλον διανοούμενον—φιλόανθρωπον γνωστὸν εἰς ὅλον τὸν πολιτισμένον κόσμον.

Ἡ ἑλληνικότης τῆς ἐορτῆς ἔγινε ὀλοφάνερη καὶ ἐντυπωσιακή, ὅταν τὰ τυφλὰ Ἀμερικανόπουλα τῆς Σχολῆς ἐχόρευσαν τὸν χορὸν τοῦ Ζολόγγου· τ' ἀγόρια φοροῦσαν φουστανέλλες. Ἡ σκηνὴ ἦτο συγκινητικωτάτη· ἀλλ' ὅχι ὀλιγώτερον ἦτο καὶ ἡ ἐμφάνισις τῆς τυφλῆς Ἑλληνοπούλας Κυριακῆς Νικολαΐδου, ἡ ὁποία ἐνώπιον τῶν χιλίων καὶ πλέον ἀκροατῶν ὠμίλησε καὶ ἐκφράσασα τὴν εὐγνωμοσύνην τῆς, ποῦ τὴν ἔφεραν εἰς τὸ ἴδρυμα αὐτὸ ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος πρὸ ἐξαετίας, ἐξεδήλωσε τὸν πόθον τῆς νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς Ἀθήνας καὶ ὑπηρετήσῃ ἐπιμελῶς τὰ τυφλὰ παιδιὰ τῆς Σχολῆς τῶν τυφλῶν εἰς Φάληρον.

Ἄλλ' ἡ σημασία τῆς ἐορτῆς αὐτῆς θὰ ἀπέμενε ἀκατανόητος ἐὰν δὲν ἐδίδαμεν μίαν σκιαγραφίαν τῆς ζωῆς τοῦ Μιχ. Ἀναγνωστοπούλου πρὸς τιμὴν τῆς μνήμης τοῦ ὁποῖου ἔγινε.

Τὰ γυμνασιακὰ τοῦ μαθήματα ἐπεράτωσε εἰς τὴν Ζωσημαίαν Σχολὴν τῶν Ἰωαννίνων, τὰς δὲ πανεπιστημιακὰς τοῦ σπουδὰς εἰς τὴν φιλοσοφικὴν Σχολὴν τοῦ Ἑθν. Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, ἀπὸ ὅπου τῷ 1861 ἔλαβε διπλῶμα διδάκτορος τῆς φιλοσοφίας. Τῷ δὲ 1867 προσελήθη

ἀπὸ τὸν μεγάλον φιλέλληνα Ἀμερικανὸν καὶ ἀγωνιστὴν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Ἐπανάστασιν τοῦ 1821, Σαμουήλ Λαου, ὁ ὁποῖος τότε ἦτο διευθυντὴς τῆς Σχολῆς αὐτῆς τῶν τυφλῶν Perkins Institution.

Ἐκεῖ διορισθεὶς ὁ Ἀναγνωστόπουλος καθηγητὴς τῆς Ἑλληνικῆς καὶ λατινικῆς γλώσσης, ἐξετιμήθη τόσον ἀπὸ τὸν Λάου ὥστε μετὰ 3 ἔτη ἐνυμφεύθη τὴν θυγατέρα τοῦ Λάου, ἐκτάκτου μορφώσεως κόρην, τῇ δὲ 1877 διεδέχθη αὐτὸν ἀποθανόντα, ὡς διευθυντὴς τῆς Σχολῆς.

Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης διεκρίθη ἡ Σχολὴ αὕτη μετὰ τὴν ἐπιμέλειαν, ἰδιοφυΐαν καὶ ἐνεργητικότητά τοῦ Ἀναγνωστοπούλου, διότι οὗτος ἐπέφερε σπουδαίας καινοτομίας εἰς τὴν ἐκπαίδευσιν τῶν τυφλῶν καὶ κωφολάλων. Ἐπὶ πλέον ἵδρυσεν προπαιδευτικὴν Σχολὴν τυφλῶν «Kindergarten», τυπογραφεῖον διὰ τὴν ἐκτύπωσιν βιβλίων κατὰ τὰς ἀνάγκας τῶν τυφλῶν καὶ ἐξέδωκε δι' αὐτοὺς πολλὰ ἐπιστημονικὰ συγγράμματα. Ἰδρυσεν ἐπίσης μεγάλῃν βιβλιοθήκην τυφλῶν, ἡ ὁποία εἶνε ἡ ἀρίστη μετὰ τῶν βιβλιοθηκῶν τυφλῶν ὅλου τοῦ κόσμου.

Εἰς αὐτὸν δὲ, ἀνεγνωρισμένον πλέον ὡς αὐθεντίαν, ἐνεκα τῆς ἐξόχου ἐπιστημονικῆς καὶ φιланθρωπικῆς δράσεώς του, ἀνετέθη ὑπὸ τῆς Ἀμερικανικῆς Κυβερνήσεως νὰ τὴν ἀντιπροσωπεύσῃ τῷ 1900 εἰς τὸ Διεθνὲς Συνέδριον τῶν καθηγητῶν καὶ φίλων τῶν τυφλῶν ἐν Παρισίοις, εἰς τὸ ὁποῖον ἐξελέγη καὶ ἀντιπρόεδρος. Ἀπέθανεν εἰς τὴν Ρουμανίαν, ὅπου εἶχε μεταβῇ πρὸς ἐπίσκεψιν ὁμογενῶν συγγενῶν τοῦ τῷ 1906.

Ἐκεῖνο ὅμως ποῦ ἰδιαιτέρως ἐνδιαφέρει ἡμῶς τοὺς ἐν Ἀμερικῇ Ἑλληνας καὶ πρὸ παντὸς τὴν νέαν μας γενεάν εἶνε τὸ ὅτι ἐνῶ ἐπὶ σαράντα χρόνια ἔζησεν εἰς Ἀμερικὴν καὶ ἠδουκάμηνε καὶ ἀνεδείχθη εἰς τοὺς Ἀμερικανικοὺς κύκλους, ὅμως οὔτε μίαν στιγμὴν δὲν ἠλαττώθη τὸ μεγάλο του ἐνδιαφέρον διὰ τὴν πατρίδα τοῦ Ἑλλάδα. Τόσον δὲ θερμὰ τὸ ἐξεδήλωνε παντοῦ καὶ πάντοτε ὥστε κατὰ τὸ μνημόσυνον τὸ ὁποῖον τοῦ ἐτελέσθη τὸ ἴδιον ἔτος 1906 εἰς Βοστώνην, ὁ Δήμαρχος τῆς πόλεως Fitzgerald ἀνέφερε πρὸς ἔπαινον τοῦ αὐτολεξεῖ τὸ ἑξῆς:

«Ὁ Μιχαήλ Ἀνάγνος ἐπὶ τεσσαρακονταετίαν διαμείνας ἐν Βοστώνῃ οἰδέποτε ἔπαυσε νὰ εἶνε Ἑλλήν.»

Ἀλλὰ τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ αὐτοῦ καταφαίνεται καὶ εἰς τὴν πρωτοβουλίαν διὰ καθεστὶν τὸ ὁποῖον ἀφεώρα τὴν Ὁμογενεὶάν μας καὶ ἰδίως τὴν Κοινότητα Βοστώνης. Τῷ 1904 ἵδρυσεν ἐν Βοστώνῃ τὴν «Ἑθνικὴν Ἐνωσιν», ἣτις ἦτο Πανελλήνιος Σύνδεσμος μετὰ τὸν σκοπὸν:

«... νὰ ἀναζωπυρρῇ τὸ ἐθνικὸν ὄρμημα παρὰ τοῖς ἐν τῇ Ἀμερικανικῇ Συμπολιτείᾳ καὶ ἀλλοδαπῇ Ἑλλήνι, νὰ ἐπιρρῶσθαι καὶ κρατῆναι τὸ αἶσθημα τῆς φιλοπατρίας των, νὰ συγκεντρωθῇ τὰς ἐνεργείας αὐτῶν ἐν παντί ζητήματι, ἀφορῶντι εἰς τὴν ὑπεράσπισιν τῶν ἐθνικῶν ἡμῶν δικαιωμάτων... νὰ διοργανώσῃ καὶ διενεώσῃ τὰς διεσπαρμένους δυνάμεις τοῦ ἐν Ἀμερικῇ καὶ ἀλλοδαπῇ Ἑλληνισμοῦ κλπ. .... »

Τῆς Ἑθνικῆς αὐτῆς Ἐνώσεως πρῶτος Πρόεδρος ἐξελέγη ὁ ἴδιος καὶ πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ αὐτῆς εἰργάσθη πρὸς ἵδρυσιν Ἑλληνικῶν Κοινοτήτων ἐν Ἀμερικῇ. Μὴ λησμονῶμεν δὲ ὅτι κατὰ τὸ ἔτος ἐκεῖνο οὐδὲ εἴκοσι Κοινότητες μας ὑπῆρχον ἐν Ἀμερικῇ. Τότε ὁ Ἀναγνωστόπουλος ἵδρυσεν καὶ τὴν Κοινότητα εἰς Βοστώνην τῆς ὁποίας καὶ

(Συνέχεια εἰς τὴν 14ην σελίδα)

ΛΥΣΕΙΣ ΑΠΟΡΙΩΝ

Νέα Υόρκη 7 Μαΐου, 1937.

Ἀξιότιμον Διεύθυνσιν «Ὁρθόδοξου Παρατηρητοῦ»,
Σᾶς παρακαλῶ θερμῶς ὥπως μοῦ λύσητε τὴν ἐξῆς ἀπορίαν.

Ἀνέγνωσα εἰς τὸν «Ὁρθόδοξον Παρατηρητὴν» (ἀριθμὸς 57) διατὶ τὸ Ὁρθόδοξον Πάσχα ἐορτάζεται τόσον ἀργά ἐφέτος· καὶ μὲ τὴν πενιχράν μου καὶ ἐλαχίστην ἀντίληψιν δὲν δύναμαι νὰ σᾶς περιγράψω σαφῶς ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον θέλω νὰ σᾶς ἐκφράσω γραπτῶς τὰ περὶ τῆς ἐορτῆς τοῦ Πάσχα. Πιστεύω ὅμως ὅτι θὰ μὲ ἐννοήσητε καὶ ἐὰν δὲν εἶνε ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου ἡ ἀπορία μου νὰ μὲ συγχωρήσητε περὶ αὐτοῦ. Συμφωνῶ πληρέστατα καὶ ἀσπάζομαι πάντα τὰ γεγραμμένα σας τὰ περὶ τοῦ Ἰουλιανοῦ Ἡμερολογίου, ὅτι τὴν πρώτην Κυριακὴν μετὰ τὴν πανσέληνον καὶ μετὰ τὸ Ἰουδαϊκὸν Φάσχα ὀφείλομεν νὰ ἐορτάζωμεν τὸ ἡμέτερον Πάσχα. Ἀλλὰ δὲν ἐνθυμῶμαι ἀκριβῶς εἴτε ἐξ ἀναγνώσεως εἴτε ἐκ διαδόσεως ὅτε ἐπρόκειτο νὰ συνέλθῃ ἡ παγκόσμιος Οἰκουμένη Σύνδοδος, διὰ νὰ καθορίσῃ νέον ἡμερολόγιον τὸ ὁποῖον νὰ ὀρίξῃ τὴν ὠρισμένην πλέον Κυριακὴν τοῦ Πάσχα, δηλ. τὴν 2αν Κυριακὴν τοῦ Ἀπριλίου καθὼς καὶ μερικά τινὰ ζητήματα μὴ δογματικά, ἀλλὰ δυστυχῶς ἔμεινεν ἐκκρεμὲς χάριν τῆς συνδιασκέψεως τῆς τῶν Κρατῶν εἰρήνης. Ἀλλ' ἐὰν συνεκροτεῖτο ἡ Σύνδοδος ἡδύνατο ἀρὰ γε νὰ συνταυτίζετο ἡ 6' Κυριακὴ τοῦ Ἀπριλίου μὲ τὴν ἐορτὴν τοῦ Πάσχα κατὰ τὴν α' Κυριακὴν μετὰ τὴν πανσέληνον, ἣτις ἄρχεται μετὰ τὴν 21 Μαρτίου κατὰ τὸ Ἰουλιανὸν Ἡμερολόγιον;

Μετὰ σεβασμοῦ,
ΚΟΣΜΑΣ ΣΥΚΟΥΤΡΗΣ

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ

Ἡ 6' Κυριακὴ τοῦ Ἀπριλίου ἐξ ἀνάγκης ἔρχεται εἰς τὸ χρονικὸν διάστημα ἀπὸ 8ης Ἀπριλίου ἕως 14 ἰδίου. Οὕτε ἐνωρίτερα μπορεῖ, διότι ἐὰν εἶναι ὀλιγώτερες ἀπὸ 8 ἡμέρες τοῦ μηνός, εἶναι ἀδύνατον νὰ εἶναι 14' Κυριακὴ τοῦ μηνός, οὔτε ἀργότερα, διότι ἔπειτα ἀπὸ 14 ἡμέρας ἀρχίζει Γ' ἐβδομάς καὶ φυσικὰ θὰ εἶνε ἡ Γ' Κυριακὴ τοῦ μηνός Ἀπριλίου.

Ἐὰν λοιπὸν λάβωμεν ὑπ' ὄψει, ὅτι ἡ ἰσημερία εἶναι τὴν 21ην Μαρτίου (νέου ἡμερολογίου), τότε ἡ μὲν ἐνωρίτερη Β' Κυριακὴ τοῦ Ἀπριλίου, δηλ. 8η τοῦ μηνός, θὰ εἶναι μακρὰν ἀπὸ τὴν ἰσημερίαν 17 ἡμέρας· ἡ δὲ βραδυτέρα Β' Κυριακὴ τοῦ Ἀπριλίου, δηλ. 14 τοῦ μηνός θὰ εἶναι μακρὰν ἀπὸ τὴν ἰσημερίαν 24 ἡμέρας.

Ἀφοῦ δὲ θέτομε ὡς βάσιν ὅτι πρέπει νὰ εἶναι μετὰ τὴν πανσέληνον τῆς ἐαρινῆς ἰσημερίας, ἡ πλειὸ ἐνωρὶς πανσέληνος τῆς ἰσημερίας θὰ εἶναι εἰς τὰς 21 Μαρτίου· ἡ δὲ πλειὸ ἀπομακρυσμένη μετὰ τὴν ἰσημερίαν θὰ εἶναι ἡ πανσέληνος πού θὰ γίνῃ σὲ 29 1)2 ἡμέρες ἀπὸ τὴν 20ὴν Μαρτίου δηλ. τὴν 19ην Ἀπριλίου.

Συνεπῶς ἡ Β' Κυριακὴ τοῦ Ἀπριλίου, πού πρέπει νὰ εἶναι μετὰ τὴν πανσέληνον τῆς ἐαρινῆς ἰσημερίας καὶ θὰ πέσῃ μεταξὺ 8 καὶ 14 δὲν εὐρίσκεται μετὰ τὴν πανσέληνον, παρὰ μόνον ἐφ' ὅσον ἡ πανσέληνος θὰ γίνεταί προδ' τῆς 8ης Ἀπριλίου. Ὅταν δὲ γίνεταί μεταξὺ τῆς 8ης καὶ τῆς 9ης Ἀπριλίου, τότε μπορεῖ μὲν νὰ ἔχῃ ὀλίγες ἡμέρες καιρὸν ἀκόμη, ἐὰν ἡ Β' Κυριακὴ τοῦ Ἀπριλίου εἶναι ἀργά, ἢ νὰ

συμπέσῃ τὴν ἴδια ἡμέρα πανσέληνος καὶ Β' Κυριακὴ Ἀπριλίου· ἢ νὰ γίνῃ πανσέληνος ἀργότερα ἀπὸ τὸ Πάσχα.

Ὅλους αὐτοὺς τοὺς ὑπολογισμοὺς τοὺς κάμνομεν μὲ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι ὅταν πράγματι συνέλθῃ Οἰκουμένη Σύνδοδος καὶ ἐπιληφθῇ τοῦ ἡμερολογιακοῦ ζητήματος καὶ τοῦ χρονικοῦ καθορισμοῦ τοῦ Πάσχα, θὰ εἶναι καθ' ὁλοκληρίαν ἀδύνατον νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψει τὸ Ἰουλιανὸν ἡμερολόγιον, τὸ ὁποῖον ἔχει μείνει τόσον ὀπίσω εἰς τὸν καθορισμὸν τῆς ἰσημερίας.

Τῇ 23ῃ Μαΐου 1937

Κύριον Διευθυντὴν τοῦ «Ὁρθόδοξου Παρατηρητοῦ».

Ἐντιμότητε Κύριε,

Πρὸ ἡμερῶν, λαβὼν ἀφορμὴν ἐξ ἐνὸς γεγονότος, ὅπου συνέβη ἐδῶ εἰς τὴν παροικίαν μας, ἔλαβα τὸ θάρρος νὰ σᾶς γράψω ὥπως μᾶς λύσετε τὴν ἐξῆς ἀπορίαν. Κἄποιος φίλος μου ἤθελε νὰ βαπτίσῃ ἓνα παιδί καὶ νὰ δώσῃ τὸ ὄνομα τὸ ὁποῖον τυγχάνει νὰ εἶναι ἓνα ἀπὸ τῶν σοφῶν τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων. Ὁ Ἐφημέριος τῆς παροικίας μας τοῦ λέγει ὅτι δὲν ἐπιτρέπονται τοιαῦτα ὀνόματα πλέον, διότι εἶναι ἀντιχριστιανικά. Τότε ἀφοῦ ἔχει οὕτως, ποῖος ὁ λόγος νὰ καυχώμεθα ὅτι ὁ Σωκράτης, ὁ Πλάτων, ὁ Ἀρχιμήδης, ὁ Σοφοκλῆς καὶ λοιποὶ ἔδωσαν τὰ φῶτα τοῦ πολιτισμοῦ στὴν ἀνθρωπότητα καὶ τοὺς θαυμάζει ὁλος ὁ κόσμος καὶ ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες, πὺν εἴμεθα ἀπλόγονοι τῶν δὲν θέλουμε νὰ δώσωμεν τὰ ὀνόματά τους στὰ νεογέννητα; Δι' αὐτὸν τὸν λόγον μοῦ ἐκίνησε τὴν περιέργειαν νὰ σᾶς ἐρωτήσω: Τί ἰδεάν ἔχετε δι' αὐτὸ καὶ μᾶς λύσετε τὴν ἀπορίαν.

Μὲ πολλὴν ἐκτίμησιν

Διατελῶ

Κ. Γ.

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ

Ἀπαντῶντες εἰς τὴν ἐρώτησίν σας ταύτην ἐκφράζομεν τὴν ὑπόνοιαν ὅτι ὁ Ἱερεὺς σας εἶχε ὑπ' ὄψει τὴν περυσινὴν ἐγκύκλιον τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν. Δι' αὐτῆς ὅμως ἀπηγορεύετο νὰ δίδωνται ὀνόματα ξενικὰ τὰ ὁποῖα δὲν ὑπάρχουν εἰς τὸ Ὁρθόδοξον Ἑορτολόγιον, ὡς π. χ. μερικὰ Γαλλικὰ Blanche, Genevieve, Camille καὶ ἄλλα ὅμοια.

Συνεπῶς δὲν πρόκειται περὶ τῶν ὀνομάτων ἀνδρῶν οἱ ὁποῖοι ἐδόξασαν τὴν Ἑλληνικὴν ἰθαγένειαν κατὰ τοὺς κλασικοὺς χρόνους τῆς πατρίδος μας.

Πολὺν περισσότερον τοῦτο πρέπει νὰ τονισθῇ δι' ἡμᾶς τοὺς ζῶντας εἰς τὴν ξενιτειά, διότι τὰ ὀνόματα τὰ ὁποῖα εἶχον οἱ ἀρχαῖοι πρόγονοί μας μεταβιβαζόμενα εἰς τὰ παιδιά μας ὡς βαπτιστικὰ ὀνόματα γίνονται αἰτία συνδέσμου τῆς ψυχῆς τῶν μὲ τὴν ἱστορίαν τῆς φυλῆς τῶν.

Ἐπὶ πλέον καὶ διὰ τὰς συναναστροφάς τῶν μὲ τοὺς Ἀμερικανούς εἶνε καλὸν νὰ ἔχουν τοιαῦτα ὀνόματα τὰ παιδιά μας διότι οἰοσθήποτε Ἀμερικανὸς ὁ ὁποῖος νὰ ἀπεφοίτησε ἀπὸ τὸ Χάϊ Σκουλ εἶνε ἐξοικειωμένος ἐκ τῆς ἱστορίας μὲ τὰ ὀνόματα ἐκεῖνα καὶ τοῦ εἶνε πολὺ ἀγαπητὰ.

ΕΠΙ ΤΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ

ΜΙΑ ΚΑΡΠΟΦΟΡΟΣ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΝΤΑΕΤΙΑ

ΜΙΑ από τὰς πρώτας Ἐκκλησιαστικὰς καὶ Κοινοτικὰς Ὀργανώσεις τοῦ Ἑλληνισμοῦ τῆς Ἀμερικῆς ἡ ὁποία ἀσφαλῶς προσέφερε θετικὰς ὑπηρεσίας πρὸς ὅλους σχεδὸν τοὺς Ἑλληνας Ὀρθοδόξους τῶν Κεντρικῶν Πολιτειῶν εἶνε ἡ μετὰ τινὰς ἐβδομάδας ἐπισήμως ἐορτάζουσα τὴν εὐτυχὴ τεσσαρακονταετηρίδα τῆς, ἡ Ἑνορία τοῦ Δυτικοῦ Τμήματος Σικάγου, ἡ, ὡς γνωστόν, τιμωμένη ἐπ' ὀνόματι τῆς Ἀγίας Τριάδος. Τεσσαράκοντα ἔτη συνεχοῦς κοινοτικῆς δράσεως! Πρὸ παντὸς ὅσοι γνωρίζουν ἀπὸ κοινοτικά, ὅσοι παρακολουθοῦν τὸ ἔργον τῶν Ἐκκλησιῶν, καὶ κατὰ τὰ πρῶτα ἀλλὰ καὶ κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη, αὐτοὶ δύνανται νὰ ἐκτιμήσουν καλῦτερον τὴν μεγάλην σημασίαν τῆς τεσσαρακονταετοῦς καρποφόρου δράσεως τῆς Ἀγίας Τριάδος τοῦ Σικάγου. Ἐπάλαισεν ἀσφαλῶς κατὰ πολλῶν, πλείστων ἐμποδίων. Δι' αὐτὸ καὶ τὸ δίκαιον ἔπαθλον τῇ ἀποδίδεται ἀνεπιφυλάκτως, "Ὡς εἶνε αἰώνια ἡ μνήμη ἐκείνων ἐκ τῶν κληρικῶν καὶ λαϊκῶν πρωτεργατῶν καὶ ἐνοριτῶν τῆς ἐν λόγῳ Κοινότητος ὅσοι δὲν εὕρισκονται σήμερον ἐν τῇ ζωῇ καὶ οἱ ὅποιοι ἐκοπίσαν, ἐμόχθησαν, ἐξενύκτισαν κατὰ τὴν περίοδον τῆς ὁργανώσεως τῆς διὰ νὰ στηρίζουν τοὺς ὁμογενεῖς μετανάστας βιοπαλαιστὰς τῆς ἀχανοῦς πόλεως τοῦ Σικάγου. Ἀλλ' ἄς εἶνε καὶ εὐλογημένον τὸ ὄνομα ἐκείνων ὅσοι σήμερον, ὑπὸ συνθήκας μάλιστα δυσχερεῖς, προσπαθοῦν νὰ ἀναδείξουν αὐτὴν περισσότερον διὰ νὰ παρέχῃ τὰς πολυτίμους ὑπηρεσίας τῆς πρὸς τὴν νέαν Γενεάν. Ἐν τῷ προσώπῳ τῆς σημερινῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τῶν πρωτεργατῶν, κληρικῶν καὶ λαϊκῶν, συγχάρομεν δημοσίᾳ ὅλους τοὺς ἐνορίτας τοῦ Δυτικοῦ Τμήματος τοῦ Σικάγου ἐπὶ τῇ συμπληρώσει τεσσαρακονταετίας τοῦ Ἱ. Ναοῦ τῶν καὶ εὐχόμεθα νὰ ἐορτάσουν ἐπιτυχῶς καὶ δευτέραν τεσσαρακονταετηρίδα.

—:—

ΕΝ ΕΘΙΜΟΝ ΤΟ ΟΠΟΙΟΝ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΕΚΛΕΙΨΗ

ΕΠΕΚΡΑΤΗΣΕΝ ἰδίως διὰ τὰς κυρίας τὸ ἔθιμον κατὰ τὸ ὅποιον ἐάν ἐπισυμβῇ εἰς αὐτὰς θάνατος συγγενοῦς προσώπου νὰ μὴ ἐκκλησιάζωνται μέχρι 40 ἡμερῶν ἢ καὶ 6 μηνῶν πολλάκις. Τὸ ἔθιμον αὐτὸ ὅχι μόνον δὲν στηρίζεται πουθενά, ἀλλ' εἶνε καὶ ἀντιχριστιανικόν. Ἀκριβῶς ὑπάρχει περισσότερος λόγος δι' ἐκείνους πού ὑστερήθησαν προσώπων ἀγαπητῶν νὰ παρευρίσκωνται συχνότερον εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ, διότι ἐκεῖ μόνον εἶνε δυνατόν νὰ εὗρουν παρηγορίαν, παρακολουθοῦντες τὴν Θ. Λειτουργίαν καὶ ἀκούοντας τὸ Θ. κήρυγμα. Βεβαίως ὁ λυπημένος ἀποφεύγει τὰς συγκεντρώσεις καὶ κέντρα θορύβου καὶ διασκεδάσεων, ἀλλ' ὁ Ναὸς δὲν πρέπει νὰ θεωρῆται ὡς κτίριον τοιοῦτου εἶδους. Αἱ πρῶται γυναῖκες καὶ οἱ μαθηταὶ οἱ παρακολουθήσαντες τὸν θάνατον τοῦ Ἰησοῦ «ἐνέμενον ἐν ταῖς προσευχαῖς»

καὶ ἐπήγαινον τακτικώτατα εἰς τὰς ἐκκλησιαστικὰς συνάξεις. Ὁ θάνατος προσώπου συγγενοῦς δὲν πρέπει νὰ εἶνε λόγος διὰ ν' ἀπομακρύνῃ τοὺς ἐπιζώντας ἀπὸ τὴν μετὰ τοῦ Θεοῦ ἐπικοινωνίαν ἔστω καὶ διὰ μερικὰς ἐβδομάδας. Τὸ ἔθιμον τοῦ ν' ἀποφεύγουν οἱ λυπημένοι τὸν ἐκκλησιασμόν δὲν στηρίζεται καθόλου, οὔτε ἀπὸ θρησκευτικῆς, οὔτε ἀπὸ ἀνθρωπιστικῆς ἀπόψεως καὶ πρέπει νὰ ἐκλείψῃ.

—:—

ΚΑΙ ΕΝ ΑΛΛΟ ΑΚΟΜΗ ΕΘΙΜΟΝ
ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΕΚΛΕΙΨΗ

ΕΠΙΣΗΣ ἐν ἄλλο ἀκόμη ἔθιμον πρέπει νὰ ἐκλείψῃ ὅσον τὸ δυνατόν ἐνωρίτερον. Παρατηρήθη, ὅτι, κατὰ τὸ Ἱ. Μυστήριον τοῦ Βαπτίσματος, ἡ μητέρα τοῦ βαπτιζομένου θρέφους δὲν παρουσιάζεται εἰς τὴν Ἱερὰν Τελετήν, ἢ, ἐάν ἔλθῃ, στέκει συνήθως εἰς τὸ προαύλιον τοῦ Ἱ. Ναοῦ, τόσον κατὰ τὴν Ἱ. Ἀκολουθίαν τῶν Κατηχομένων ὅσον καὶ κατὰ τὴν τελετὴν τοῦ Μυστηρίου, ἢ εἰς κανὲν δωμάτιον, ἐπιμελῶς ἀποφεύγουσα νὰ ἰδῇ τὸ βαπτιζόμενον τέκνον τῆς, ὑποχωροῦσα, προφανῶς, εἰς εἰσηγήσεις συγγενῶν. Τὸ ἔθιμον αὐτὸ δὲν ἔχει σχέσιν μετὰ τὸν ἀγνόν χριστιανισμόν καὶ πρέπει νὰ ἐκλείψῃ, διότι δὲν στηρίζεται πουθενά. Κατὰ τοὺς πρώτους αἰῶνας, οἱ γονεῖς παρευρίσκοντο μετ' εὐλαθείας εἰς τὴν τελετὴν τοῦ Βαπτίσματος τῶν τέκνων τῶν. Ὑπάρχουν δὲ καὶ παραδείγματα πολλὰ κατὰ τὰ ὅποια ὁλόκληροι οἰκογένειαι, γονεῖς καὶ τέκνα, συνεβαπτίζοντο. Ὡστε τόσον ὁ πατέρας ὅσον καὶ ἡ μητέρα πρέπει νὰ εἶναι παρόντες κατὰ τὴν βάπτισιν τοῦ τέκνου τῶν, συμπροσευχόμενοι μετὰ τῶν ἄλλων μετ' εὐλάβειαν, μετὰ τῆς καὶ χωρὶς ὁμιλίας καὶ θορύβου. Συνιστῶμεν δὲ εἰς τοὺς ἱερεῖς, ὅταν πρόκειται ν' ἀρχίσουν τὴν τελετὴν τοῦ βαπτίσματος ὅπως ζητοῦν νὰ εἶνε παρόντες καὶ οἱ γονεῖς τοῦ βαπτιζομένου παιδιοῦ.

—:—

ΣΗΜΑΝΤΙΚΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑ

ΣΗΜΑΝΤΙΚΗΝ πληροφορίαν μεταδίδει διὰ τοῦ ὥραίου ἔργου του «Rebuilding Palestine», ὁ γλαφυρὸς Ἀμερικανὸς συγγραφεὺς τῆς Φιλανθρωπίας George T. Davis, περιηγηθεὶς, τελευταίως, ὁλόκληρον τὴν Συρίαν καὶ Παλαιστίνην:— Ἀπὸ τοῦ 1927, λέγει, καὶ ἐντεῦθεν μέχρι σήμερον, συνεχῶς, οἱ Ἑβραῖοι τῆς Νοτίου Ἀφρικῆς ἀποστέλλουν εἰς τοὺς ἐν Γῇ Χαναὰν ἀδελφούς των διὰ τὴν ἀνοικοδόμησιν τῆς Παλαιστίνης 45 δολλάρια ἡμερησίως ὁ καθείς, καὶ θὰ συνεισφέρουν ἀδιακόπως μέχρι καὶ τοῦ ἔτους 1942 συμπεριλαμβανομένου. Εἶνε πραγματικῶς ἀξία σημειώσεως ἡ πληροφορία διότι δεικνύει τὸ ἀδιάσπαστον καὶ τὸν ζῆλον μιᾶς φυλῆς προσπαθοῦσης νὰ στηρίξῃ τὴν ἐστίαν τῆς. Καὶ ἀπὸ τὴν πληροφορίαν αὐτὴν, τὴν πολὺ χαρακτηριστικὴν, εἶναι δυνατόν νὰ ἐξαχθῇ τὸ ὠραιότερον μάθημα, τὸ μάθημα τῆς φιλαλληλίας καὶ τῆς αὐτοθυσίας ὑπὲρ τῶν ἄλλων. Εἶνε ὠραῖον καὶ ἀπὸ πάσης ἀπόψεως ἐνθαρρυντικόν νὰ βοηθῇ κανεὶς τοὺς ἄλλους σκαπανεῖς, τοὺς μοχλοῦντας ὑπὲρ ἰδεῶν ὠραίων καὶ εὐγενῶν. Τὸ παράδειγμα τῶν ἐν Νοτίῳ Ἀφρικῇ Ἑβραίων ἃς μείνῃ ζωηρὸν δι' ὅλους ἐκείνους οἱ ὅποιοι ἐνδιαφέρονται διὰ σκοποὺς ὠραίους καὶ εὐγενεῖς.

Ο ΑΜΒΟΝ

Ἀρχιμ. Ἀθηνάγορα Καββάδα,
Πρωτοδυνέλλου τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς
Ἀμερικής

«Ἐκούσατε ὅτι ἐρρέθη: Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου καὶ μισήσεις τὸν ἐχθρόν σου. Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν ἀγαπάτε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν, εὐλογεῖτε τοὺς καταρωμένους ὑμᾶς, καλῶς ποιεῖτε τοὺς μισούντας ὑμᾶς καὶ προσεύχεσθε ὑπὲρ τῶν ἐπηρεάζοντων ὑμᾶς καὶ διωκόντων ὑμᾶς.»

Αὐτὰ ἀποτελοῦν τὴν δευτέραν παράγραφον τοῦ ἄρθρου, πού ἀνεπτύξαμεν εἰς τὸ προηγούμενον κήρυγμα.

Ἐτονίσσαμε δὲ ὅτι, μὲ τὸ νὰ ἐκδικῆται κανεὶς γιὰ ἓνα κακό, πού τοῦκαμε ὁ ἄλλος καὶ νὰ ἱκανοποιῇ ἔτσι ἓνα πάθος τῆς ψυχῆς του, δὲν δημιουργεῖ καμμία εὐτυχία στὸ αἶματό του. Ζητώντας ὀφθαλμὸν ἀντὶ ὀφθαλμοῦ καὶ ὀδόντα ἀντὶ ὀδόντος, σπᾶσμο τοῦ χεριοῦ, πού σοῦσπασε τὸ χέρι σου καὶ τὸ πόδι του γιὰ τὸ δικό σου πόδι, συκοφαντία σου γιὰ τὴ συκοφαντία του καὶ ἄλλα διάφορα, δὲν καλλιτερεῖς διόλου τὴν ζωὴν σου· τουναντίον δέ, τὴν χειροτερεύεις, γιατί, μὲ τὴν ἀπαίτησι πῶχρεις νὰ ἐκδικηθῇς γιὰ τὸ κάθε τι, πληθαίνεις γύρω στὸ αἶματό σου τὴν ἐχθρότητα τῶν ἄλλων καὶ δημιουργεῖς μία κατάστασι ἀνῆλθ' στὸν ἑαυτόν σου, νυχτοξημερώνοντας μὲ τὲς σκέψεις καὶ τὴν ἀγωνία, τί κακὰ μποροῦν νὰ σοῦ προξενήσουν οἱ ἄλλοι καὶ τί ἀντίποινα θὰ τοὺς προτάξῃς σὺ.

Ἴσως θὰ εἶδετε καμμιὰ φορὰ κανένα ἀπ' αὐτούς, πού ἔχουν τὴν ἐγκεφαλικὴ διατάραξι ἢ ὁποία ὀνομάζεται μανία καταδιώξεως. Αὐτὸς πού ἔχει τέτοια τρέλλα ζητάει νὰ βρῇ κανένα τρόπο νὰ τελειώσῃ τὴ ζωὴ του, εἴτε νὰ πέσῃ ἀπὸ κανένα παρὰθυρο, εἴτε νὰ κόψῃ τὸ λαιμό του μὲ κανένα μαχαίρι ἢ ξυράφι, ἢ νὰ σπᾶσῃ τὸ κεφάλι του στὸν τοῖχο, γιὰ τὸ μόνο λόγο ὅτι φαντάζεται ἐμπρός του ἐχθρούς του, πού ζητοῦν διῆδεν νὰ τὸν κακοποιήσουν.

Τώρα ἂν θὰ ἐξετάσουμε μὲ τὴ λογικὴ τὸ πρᾶγμα αὐτὸ τὸ βρίσκουμε ἀκατανόητο· πῶς ἓνας ἀπὸ τὸν φόβο του μὴ τὸν κακοποιήσουν ἢ ἔστω καὶ μὴ τὸν σκοτώσουν, αὐτοκτονεῖ αὐτός· καὶ ὅμως δὲν εἶνε διόλου παράλογο· τουναντίον ἀποδεικνύεται ὅτι ἡ ἀγωνία καὶ ὁ φόβος εἶνε ἀσυγκρίτως φοβερώτερα πράγματα ἀπὸ τὸν θάνατον, ὅπως καὶ ἡ προσδοκία γιὰ κάποια εὐτυχία εἶνε ἀσυγκρίτως πλεὺς μεγάλη ἀπὸ τὴν πραγματικότητα τῆς εὐτυχίας, πού περιμένει κανεὶς.

Καὶ ὅμως διὰ τῆς ἐκδικήσεως ὁ ἄνθρωπος μὴ τέτοια κατάστασι δημιουργεῖ γύρω του καὶ ἐνῷ ἐκεῖνος, πού πάσχει ἀπὸ μανίαν καταδιώξεως ἔχει φανταστικούς ἐχθρούς γύρω του, ἐκεῖνος, πού δημιουργεῖ ἐχθρότητα γύρω του μὲ τὴν ἀνταπόδοσι τοῦ κακοῦ ἔχει πραγματικούς ἐχθρούς του ν' ἀντιμετωπίσῃ.

Εἶνε λοιπὸν αὐτὸ ἐξασφάλισις τῆς εὐτυχίας;

Ἐπομένως, καὶ ἀπὸ ἀτομικῆς ἀπόψεως ἂν τὸ πάροουμε, ὁ ἄνθρωπος ἔχει συμφέρον καὶ ὀφείλει νὰ εἶνε ἀνεκτικὸς καὶ μὲ τὴν ἀνοχήν του, τὴν υποχωρητικότητά του, τὴν πραότητά του νὰ ἀφοπλίσῃ τοὺς ἐχθρούς του, ἀποφεύγοντας τελείως τὴν ἀνταπόδοσι κακοῦ ἀντὶ κακοῦ. Τόση δὲ

νὰ εἶνε ἡ ἀνεκτικότης του καὶ ἡ πραότης του ὥστε ἐὰν τὸν ραπίσουν ἀπὸ τὴ μιὰ σιαγόνα νὰ δίνη καὶ τὴν ἄλλην.

Ἐκτὸς ὅμως ἀπὸ τὴν ἀτομιστικὴν, τὴν συμφεροντολογικὴν αὐτὴν ἀποψιν, ὑπάρχει ἡ πλεὺς σπουδαία, ἡ πνευματικὴ, πού ἀποβλέπει εἰς τὴν ὁμορφιά, ἀλλὰ καὶ τὴν σωτηρίαν τῆς ψυχῆς τοῦ ἀνθρώπου, καὶ εἰς τὴν ἐξευγένισιν τοῦ χαρακτηρὸς του.

Ὁ Σωτὴρ Χριστός, πού ἠθέλε καὶ θέλει τὴν ἀνθρωπινὴ ψυχὴ ὁμορφῇ, αἰθέρια καὶ τὸν ἀνθρώπινο χαρακτηρὰ εὐγενικόν καὶ ὑψηλόν, ἐστήριξε τὴ θρησκεία του καὶ τὴ διδασκαλία του καὶ τὲς κοινωνικὰς σχέσεις τῶν ἀνθρώπων πάνω στὴν ἀγάπῃ.

Σὲ κάθε κεφάλαιο τῶν Εὐαγγελίων εὐρίσκεται καὶ ἓνας ὕμνος στὴν ἀγάπῃ· ἰδιαίτερος δὲ τὸ κατὰ Ἰωάννην Εὐαγγέλιον ὀνομάζεται Εὐαγγέλιον τῆς ἀγάπης. Γι' αὐτὸ καὶ στὴν παράγραφο τοῦ ἄρθρου περὶ ἀνοχῆς καὶ μὴ ἀνταποδόσεως κακοῦ ἀντὶ κακοῦ, προχωρεῖ ἀκόμη βαθύτερα καὶ ἐπιβάλλει στὸν κάθε ἄνθρωπο, πού ὑφαίνει τὸ ὕφασμα τῆς ζωῆς του, νάχῃ ὡς ὑφάδι καὶ ὡς στίμονι στὸν ἀργαλιό του τὴν ἀγάπῃ πρὸς ὅλη τὴν ἀνθρωπότητα, χωρὶς ὅρους, χωρὶς ἐπιφυλάξεις, χωρὶς ἀτομικὰ συμφέροντα. Ὁφείλεις λέγει, νὰ ἀγαπᾷς ὁλόκληρη τὴν ἀνθρωπότητα, ἀσκέτως ἂν τὸ ποῖον τῶν ἀνθρώπων, πού τὴν ἀποτελοῦν εἶνε καλὸ ἢ κακὸ καὶ νὰ μὴν ἀποβλέπῃς διόλου στὴν καλὴ ἢ κακὴ διαγωγή καὶ συμπεριφορὰ τοὺς πρὸς ἐσέ. Καὶ τὴν ἀγάπῃ σου αὐτὴν νὰ τὴν ἐφαρμόζῃς ἐνεργῶς σὲ κάθε ἐκδήλωσι τῶν ἄλλων πρὸς σέ, καλὴν ἢ κακὴν, εὐχάριστῃ ἢ δυσάρεστῃ, ὠφέλιμον ἢ ἐπιζήμιον.

Ἡ κοινωνία μπορεῖ νάχῃ καλὰ καὶ κακὰ μέλη· μπορεῖ νὰ σοῦ περιστοιχίσουν τὴ ζωὴ σου ἐχθροὶ καὶ φίλοι· μὴν κάμῃς καμμιὰ διαφορὰ, καμμιὰ προτίμησι μεταξὺ τοὺς, ὅταν ἐφαρμόζῃς τὴν ἀγάπῃ σου, καὶ σκόρπισέ τὴν ἄφθονη σὲ καλοὺς καὶ σὲ κακοὺς, σὲ φίλους καὶ σ' ἐχθρούς, ὅπως ὁ Οὐράνιος Πατὴρ ἀνατέλλει τὸν ἥλιο τοῦ ἐπὶ πονηροὺς καὶ ἀγαθοὺς καὶ βρέχει τὸ ἴδιο στὸ χωράφι τοῦ ἁδικοῦ, τοῦ ἀσεβοῦς καὶ τοῦ κακοῦ, ὅπως καὶ στὸ χωράφι τοῦ εὐσεβοῦς καὶ τοῦ δικαίου. Στὸ ξύπνημά σου κάθε πρωτὶ ἄπλωνε τοὺς βραχίονας σου, σὰν ἀρχαῖος γενάρης, πού εὐλογεῖ τὴ γενεά του, καὶ εὐλόγα ὅλη τὴν ἀνθρωπότητα σὰν νὰ ἦταν ἀποκλειστικὴ δική σου γενεά· καὶ προσευχόμενος τὸ βράδυ πρὶν κλείσῃς τὰ μάτια σου νὰ κοιμηθῇς, μὴ ξεχωρίζῃς τὸν ἑαυτόν σου εἰς τὴν προσευχήν σου οὔτε ἀπὸ ἓνα ἄτομον γιατί καὶ αὐτὸ εἶνε ἀδελφός σου.

Τὸ νὰ ἀνεχθῇς τὸν ἐχθρό σου καὶ στὸ κάθε ῥᾶπισμα, πού δίνει σὲ μιὰ μεριὰ τῆς ζωῆς σου, τῆς ἐργασίας σου, τῆς ὑπολήψεώς σου, νὰ στρέφῃς καὶ τὴν ἄλλην γιὰ νὰ δεχθῇς ἐν ἀνάγκῃ καὶ ἄλλα κτυπήματα ἀπ' αὐτὸν χωρὶς νὰ ἐκδικηθῇς οὐδὲ νὰ ὀργισθῇς, εἶνε βέβαια μιὰ γενναioφρων ἀρετὴ, πού ἀξίζει νὰ ἐπαινεθῇ. Μὰ ἐγώ,—λέγει ὁ Χριστός—θέλω ὄχι μόνον νὰ ἀνεχθῇς τὸν ἐχθρό σου καὶ τὲς ἐκδηλώσεις τῆς ἐχθρας του, ἀλλ' ἐπὶ πλεον καὶ νὰ μὴ παύσῃς νὰ τὸν ἀγαπᾷς, ὑψώνοντας τὸν ἑαυτόν σου καὶ τὴν εὐγένεια τῆς ψυχῆς σου πολὺ παρὰ πάνω ἀπὸ τὴν ἐχθρὰ ὁποιοῦδήποτε ἐχθροῦ σου. Γιὰ τὸ χαρακτηρὰ μας καὶ τὴν ψυχὴ μας πρὸ παντὸς ἐνδιαφέρεται ὁ Χριστός καὶ μᾶς συνιστᾷ νὰ τὰ κρατήσουμε πολὺ ψηλά, μὲ στήριγμα τὴν ἀγάπῃ, γιὰ νὰ μὴ τύχῃ καὶ λερωθοῦν πέρνοντας ἐχθρὰ ἐπάνω τους. Καὶ λέγει:

«Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν: ἀγαπάτε τοὺς ἐχθροὺς ὑ-

μῶν, εὐλογεῖτε τοὺς καταρωμένους ὑμᾶς, καλῶς ποι-
εῖτε τοὺς μισοῦντας ὑμᾶς καὶ προσεύχεσθε ὑπὲρ
τῶν ἐπηρεαζόντων ὑμᾶς καὶ διωκόντων ὑμᾶς.»

Δηλ. Ἡ ἀνθρωπότης εἶνε τὸ χωράφι σου, στὸ ὁποῖο
θὰ σπείρης τὸ σπόρο τῆς ἀγάπης σου γιὰ νὰ θερίσης
πνευματικὴν εὐτυχίαν· μὴν ἀφήσης οὔτε μιὰ σπιθαμὴ τό-
πο, πὺν νὰ μὴ ρίξης σπόρο ἀγάπης· εὐλόγα τὸ χωράφι σου
αὐτὸ καὶ ἡ εὐλογία σου νὰ πέφτῃ πάνω καὶ σὲ κείνους,
ποὺ σὲ καταρῶνται· σκαλίζοντάς το καὶ καλλιεργῶντάς το
μὴν ἀφήσης ἀπεριποίητο τὸ μέρος στὸ ὁποῖον εἶνε ἐκεῖνοι
ποὺ σὲ μισοῦν, καὶ στὴν προσεσχὴ σου, πὺν πρέπει νὰ
κάνῃς γιὰ τὸ χωράφι σου αὐτό, μὴ λησμονήσης νὰ προσ-
ευχῇς μὲ τὴν ἴδια θερμότητα καρδιάς καὶ γιὰ κείνο τὸ
μέρος στὸ ὁποῖον εἶναι ἐκεῖνοι, ποὺ σὲ πειράζουν, σὲ κα-
κομεταχειρίζονται καὶ σὲ καταδιώκουν, δηλ. οἱ δυστυχεῖς, οἱ
ψυχικῶς λεπροί.

Πολλὲς φορὲς αἰσθανόμεθα πόνους εἰς τὸ σῶμά μας,
πότε εἰς τὸ ἓνα μέλος καὶ πότε εἰς τὸ ἄλλο· ἄλλοτε πονεῖ
τὸ κεφάλι καὶ ἄλλοτε τὸ χέρι, ἄλλοτε τὸ πόδι κι' ἄλλοτε
τὰ αὐτιά, ἄλλοτε τὸ στομάχι κι' ἄλλοτε ἡ καρδιά. Τώρα
ποῖος ἀπ' ὅλους μας θὰ ἦτο τόσο ἀνόητος νὰ θεωρήσῃ ἐ-
χθρικὸν τὸ μέλος ἐκεῖνο τοῦ σώματός του, πὺν τοῦ προ-
ξενεῖ τὸν πόνο καὶ θὰ ἀποφάσισεν νὰ τὸ ἐκδικηθῇ ἢ ἔστω
καὶ νὰ τ' ἀνεχθῇ μόνον καὶ ν' ἀδιαφορήσῃ; Ποῖος ὅταν
ἔχῃ κεφαλόπονο κυτπάει τὸ κεφάλι του στὸν τοῖχο γιὰ νὰ
σταματήσῃ τὸ κεφάλι νὰ πονῇ; καὶ ποῖος ξυλίζει τὰ πό-
δια του ἀν πάθουν ἀπὸ ρευματισμοὺς καὶ πονοῦν; Μὲ πό-
σον ἐνδιαφέρον φροντίζουμε σὲ τέτοιες περιπτώσεις νὰ πε-
ριποιηθῶμε τὸ μέρος τοῦ σώματός μας, πὺν εἶν' ἄρρω-
στο καὶ μᾶς προξενεῖ τοὺς πόνους· καὶ μὲ μαλακτικά, μὲ
καταπραϋντικά φροντίζουμε νὰ ἐλαττώσουμε τοὺς πόνους
του ἐφ' ὅσον χωρὶς τὸ μέλος αὐτὸ τοῦ σώματος ἢ μᾶς ἦ-
το ἀδύνατο νὰ ζήσουμε ἢ ἡ ζωὴ μας θὰ ἦταν μισερή;

Τὸ ἴδιο συμβαίνει ἀκριβῶς καὶ μὲ τὸ κορμὶ τῆς ἀν-
θρωπότητος.

Ἡ ἀνθρωπότης ὅλη εἶνε ἓνα κορμὶ καὶ ὁ καθένας μας
ἀποτελεῖ ἓνα μέλος τοῦ κορμοῦ αὐτοῦ. Ἐὰν ἓνα μέλος τῆς
κοινωνίας, τοῦ κορμοῦ αὐτοῦ, εἶνε ψυχικῶς ἄρρωστο καὶ
γίνεται ἐχθρὸς μας ἢ μᾶς προξενεῖ ὕλικους ἢ ἠθικους πό-
νους καὶ ὑποφέρουμε, ἢ ἐκδίκησίν μας ἢ καὶ ἡ ἀδιαφορία
μας ἀκόμη δὲν θὰ καλλιτέρευε τὴν κατάστασιν· οἱ πόνοι θὰ
ἐξακολουθοῦσαν πιθανῶς. Ἐφ' ὅσον θὰ συζήσουμε στὴν
κοινωνίαν θέλοντας καὶ μὴ, ἀν δὲν μεταχειρισθῶμε τὰ κα-
ταπραϋντικά φάρμακα τῆς ἀγάπης, ἡ ζωὴ μας θὰ εἶναι
πάντοτε γεμάτη πόνους, θὰ εἶνε μισερὴ ζωὴ.

Αὐτὸ βέβαια, τὸ ν' ἀγαπᾷ κανεὶς τοὺς ἐχθρούς του, νὰ
εὐλογῇ ἐκεῖνους, πὺν τὸν καταρῶνται, καὶ νὰ προσεύχεται
ὑπὲρ ἐκείνων οἱ ὁποῖοι τὸν καταδιώκουν, ἀν τὸ ἐξετάσου-
με μόνον κοινωνικῶς εἶνε ἓνα καθήκον, πὺν εἶνε προαιρε-
τικόν. Κανένας πολιτικὸς ἢ κοινωνικὸς νόμος δὲν μπορεῖ νὰ
μᾶς τὸ ἐπιβάλῃ. Ἀλλὰ γι' αὐτὸ ἀκριβῶς, μιὰ τέτοια πρᾶ-
ξις, ἐπειδὴ εἶνε προαιρετικὴ, ἀνυψώνει τὸν ἀνθρώπινον χα-
ρακτήρα καὶ ἐξευγενίζει τὴν ψυχὴν ἐκεῖνον, πὺν τὸ κά-
νει, γιὰτὶ εἶνε ξεχειλίσιμα ἀγάπης καὶ διακρίνει τὴν εὐγε-
νικὰ ψυχὴ ἀπὸ τὰς χαμερπεῖς ψυχάς.

Τὴν ἀξία δὲ τοῦ προαιρετικοῦ αὐτοῦ καθήκοντος τὴν
τονίζει ἰδιαίτερος ὁ Σωτὴρ Χριστὸς προβάλλοντας τὸ
προαιρετικὸ αὐτὸ καθήκον τῆς ἀγάπης πρὸς τοὺς ἐχθρούς,
πρὸς τὸ ὑποχρεωτικὸ καὶ στοιχειῶδες καθήκον τῆς ἀγά-

ΤΑ ΝΕΑ ΠΕΡΙΚΑΛΗ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ BALTIMORE ΙΔΡΥΜΑΤΑ

«Μόνον Ἑλληνικὴ ψυχὴ ἠδύνατο νὰ διακρίνῃ
ὅ,τι ἐκρύπτετο ὑπὸ τὴν μαύρην πέτραν τοῦ ἐν τῇ
διασταυρώσει Maryland Ave. καὶ Preston St.,
ἐγκατελελειμμένου κτιρίου...»

Ἔτσι ἔγραφε πρὸ τινος ἡ μεγαλύτερα ἐφημερὶς τῆς Πό-
λεως μας Sun.

Ἡ Ὁρθόδοξος Ἑλληνικὴ Κοινότης Baltimore καὶ πε-
ρικώρων ἠτύχησε ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Μαρτίου νὰ γεί-
νῃ κάτοχος τοῦ ὠραιότερου τῶν Ναῶν τῆς Πόλεως Bal-
timore καὶ ἐνὸς ἐκ τῶν μεγαλοπρεπεστέρων Ναῶν τῆς Ἀρ-
χιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς.

Ἐπὶ οἰκοπέδου 160X150 καὶ ἐπὶ τῆς Β. Α. γωνίας τῆς
διασταυρώσεως δύο ἐκ τῶν μεγαλειτέρων ἀρτηριῶν Mary-
land Ave., καὶ Preston Sts., ἰδρύθη ὑπὸ τῆς Προτεσταν-
τικῆς Κοινότητος Middle Atlantic Congregational
Church τῷ 1889 διὰ τοῦ περιφήμου ἀρχιτέκτονος Stan-
ford White, ἐκ γρανίτου λαξευτοῦ τῆς περιφερείας Post
Deposit, Md., Ναὸς ἐξωτερικῶς Βυζαντινῆς ἀρχιτεκτονι-
κῆς τῆς ἐποχῆς τῆς ἀναγεννήσεως, Romanesque. Ἡ πρό-
σοψις τοῦ Ναοῦ τούτου κοσμεῖται διὰ μαρμαρίνων βαθμί-
δων καὶ ἡμικυκλικῶν ἐξωνάρθηκος, ὁ ὁποῖος ὑποβαστάζεται
ὑπὸ ἐπτὰ τόξων, τὰ ὁποῖα στηρίζονται ἐπὶ ὠραίων κιόνων ἐξ
ἐρυθροῦ διαστίχτου μαρμάρου, μὲ βάσεις καὶ κιονόκρανα
τύπου Βυζαντινοῦ. Ἡ προμετωπὶς τοῦ Νάρθηκος φέρει
εἰς τὸ κέντρον ἀνάγλυφον κυκλοτερεῇ σταυρόν, παρομοίους δὲ
σταυροὺς βλέπει τις καὶ ὑπὸ τὰ τόξα μὲ παραστάσεις καὶ
σύμβολα τῶν τεσσάρων Εὐαγγελιστῶν, καταλήγει δὲ εἰς γω-
νίαν ἐπὶ τῆς ὁποίας ἐστήθη ὁ σταυρὸς τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκ-
κλησίας. Ἀπὸ τοῦ ἐξωνάρθηκος τούτου διὰ τεσσάρων πυλῶν
εἰσέρχεται τις εἰς τὸν κυρίως Ναόν.

Οὗτος εἶναι εὐρύτατον ὀρθογώνιον, τὸ δάπεδον τοῦ ὁ-

πης πρὸς τοὺς φίλους καὶ τῆς εὐεργεσίας πρὸς τοὺς εὐ-
εργέτας, καὶ λέγει ὅτι τὸ καθήκον νὰ ἀνταποδίδουμε κα-
λὸν ἀντὶ καλοῦ δὲν ἔχει σχεδὸν καμμίαν ὑψηλότερην ἡ-
θικὴν ἀξίαν ὥστε νὰ θεωρηθῇ χριστιανικὴ ἀρετὴ.

«Καὶ ἐὰν ἀγαπᾷτε τοὺς ἀγαπῶντας ὑμᾶς τίνα μισθὸν
ζητεῖτε νὰ ἔχετε; καὶ γὰρ οἱ ἁμαρτωλοὶ τοὺς ἀγαπῶντας
αὐτοὺς ἀγαπῶσι· καὶ ἐὰν ἀγαθοποιῇτε τοὺς ἀγαθοποιούν-
τάς σας ποία χάρις ἐστί; καὶ γὰρ οἱ ἁμαρτωλοὶ τὸ αὐτὸ
ποιοῦσι.»

Σὰν νὰ ἔλεγε: Ἡ πρᾶξις σας αὐτή, ὅσο κι' ἀν ἐξωτε-
ρικῶς ἔχῃ τὸ χρῶμα τῆς ἀρετῆς, δὲν εἶνε τίποτε παρὰ πά-
νω ἀπὸ ἓνα μικροπρεπὲς συμφεροντολογικὸ ὑπολογισμόν. Ἡ
ἀγάπη δὲν ἔχει σχεδὸν κανένα μέρος στὴν πρᾶξί σας αὐ-
τήν. Τότε μόνον ἀνυψώσεσθε ὡς χαρακτήρας καὶ μᾶζυ
μὲ σᾶς τὰ ἄτομα, μπορεῖ ν' ἀνυψωθῇ καὶ ἡ κοινωνία σ'
ἀληθινὸν χριστιανικὸν ἀνθρωπισμόν, ὅσον ἐφαρμόζετε πέ-
ρα γιὰ πέρα εἰς τὴ ζωὴ σας τὴν ἀγάπην πρὸς φίλους καὶ
πρὸς ἐχθρούς ἐξ Ἰσου.:

«Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν: ἀγαπᾷτε τοὺς ἐχθρούς ὑ-
μῶν, εὐλογεῖτε τοὺς καταρωμένους ὑμᾶς, καλῶς
ποιεῖτε τοὺς μισοῦντας ὑμᾶς καὶ προσεύχεσθε ὑ-
πὲρ τῶν ἐπηρεαζόντων ὑμᾶς καὶ διωκόντων ὑ-
μᾶς.»

ποίου ελαφρῶς ἀποκλίνειν πρὸς τὰ ἐμπρός, καταλαμβάνεται ὑπὸ τριῶν σειρῶν ὡραίων ἡμικυκλικῶν καθισμάτων.

Ἰδιαιτέραν ἐντύπωσιν προξενεῖ τῷ εἰσερχομένῳ ἡ ἀπέναντι πλευρά. Αὕτη κοσμεῖται διὰ τριῶν μεγάλων τόξων ἐκ πλίνθων ὁπτῶν φυσικοῦ χρώματος, τὰ ὅποια στηρίζονται ἐπὶ ὀκτὼ μαρμαρίνων κίωνων ἐρυθροῦ διαστίκτου χρώματος, με βάσεις καὶ κιονόκρανα ἰωνίζοντος βυζαντινοῦ τύπου θαυμασίας τέχνης.

Ὑπὸ τὸ μεσαῖον τόξον ἐτέθη τὸ ἱερὸν θῆμα μετὰ τοῦ εἰκονοστασίου πρὸ τοῦ ὁποίου ἐξέχει ὁ σωλῆας εἴκοσι ποδῶν μήκους καὶ δέκα τεσσάρων πλάτους.

Τὰ πλάγια τόξα μικρότερα τοῦ μεσαίου κοσμοῦνται τὸ μὲν δεξιὸν διὰ κυκλικῷ παραθύρου δέκα ποδῶν διαμέτρου ἐπὶ τοῦ ὁποίου εἰκονίζεται ὁ Κύριος διδάσκων τὰ πλήθη. Ἡ ἀξία τοῦ θαυμασίου τούτου παραθύρου ὑπερβαίνει τὰς 5 χιλ. δολλ., τὸ δὲ ἀριστερὸν περιλαμβάνει τὸ ἐκκλησιαστικὸν ὄργανον (pipe organ), ἀμφότερα δὲ τὰ τόξα ταῦτα καταλήγουσιν εἰς ἕτερα δέκα μικρότερα πανομοιότυπου τέχνης, ὑπὸ τὰ ὅποια θὰ τεθῶσιν αἱ Ἁγίαι Εἰκόνες τῶν προστατῶν Ἀγίων τῶν Ἀδελφάτων τῆς Κοινότητος.

Τὸ ἔν τεταρτον τοῦ χώρου τοῦ ἐσωτερικοῦ Ναοῦ εἰς ὕψος 10 ποδῶν καταλαμβάνει ὁ ἐξώστης τὸ δάπεδον τοῦ ὁποίου ἀμφιθεατρικῶς καταλαμβάνουσι τρεῖς σειραὶ καθισμάτων.

Ἄξια ἰδιαιτέρας μνείας εἶναι καὶ τὰ παράθυρα τοῦ Ναοῦ, τὰ ὅποια εἶνε τοξοειδῆ κατὰ τὸ ἄνω μέρος καὶ κοσμοῦνται διὰ κιονίσκων καὶ χρωματιστῶν ὑάλων· τὰ κιονόκρανα καὶ ἡ στεφάνη τῶν τόξων φέρουσι ὡραίας διακοσμήσεις, τρία δὲ ἐκ τούτων πρὸς τὰ πλάγια ἔχουσι θαυμασίας παραστάσεις τοῦ βίου τοῦ Κυρίου.

Ἡ στέγη τοῦ Ναοῦ εἶναι κωνοειδῆς καὶ καλύπτεται δι' Ἰσπανικῶν κεράμων πλαισιοῦται δὲ δι' ἀναγλύφων διακοσμήσεων.

Ἐπέκτασιν τοῦ Ναοῦ πρὸς τὰ ἀριστερὰ ἀποτελεῖ τὸ Κοινοτικὸν Κέντρον, εὐρὺ ὀρθογώνιον οἰκοδόμημα ἐκ λαξευτοῦ ἐπίσης γρανίτου, διώροφον τοῦ ὁποίου ἡ εἴσοδος κοσμεῖται διὰ συμβολικῶν ἀναγλύφων.

Ὑπὸ τὴν πρώτην ὀροφὴν στεγάζει μεγάλην αἴθουσαν τελετῶν, τὸ γραφεῖον τῆς Κοινότητος καὶ δύο ὡραίας σχολικὰς παραδόσεις, ὑπὸ τὴν δευτέραν, τὴν αἴθουσαν τῶν συνεδριάσεων τῶν Σωματείων καὶ Ὁργανώσεων τῆς Κοινότητος μετὰ τοῦ ἐστιατορίου καὶ λοιπῶν ἐξαρτημάτων.

Πρὸ τοῦ κτιρίου ἐπεκτείνεται προαύλιον κατάφυτον, τὸ ὁποῖον προστατεύεται ὑπὸ ὡραίας σιδηρᾶς κιγκλίδος.

Τοιαῦτα ἐν γενικαῖς γραμμαῖς τὰ νέα περικαλλῆ τῆς Κοινοτικῆς μας ἰδρύματα, εἰς τὰ ὅποια ἡ Ἑλληνικὴ εὐσέβεια, φιλοτιμία καὶ ἀξιοπρέπεια διὰ καταλλήλων ἐπιδιορθώσεων καὶ διακοσμήσεων κατέστησε πραγματικὸν ἐθνικοθησκευτικὸν Κέντρον, στόλισμα ὡραίων μᾶς Πόλεως καὶ διὰ τοῦτο δικαίως ἀπέσπασε τοὺς ἐπαίνους τῶν Ἀρχόντων τῆς Πολιτείας Maryland.

Ἡ ἱστορία τοῦ ὡς ἄνω Ναοῦ εἶναι συνδεδεμένη μετὰ τῆς Προτεσταντικῆς Κοινότητος τῶν Ποιμνιοκρατικῶν, Congregationalist, ἡ ὁποία διωργανώθη ὑπὸ τοῦ Rev, Doctor Huckel ὀνομαστοῦ ρήτορος καὶ δοκίμου συγγραφέως, μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ὁποίου ἡ Κοινότης διελύθη τῷ 1934 ὁ δὲ ὡραῖος Ναὸς τῶν ἐγκατελείφθη εἰς τὴν τύχην τοῦ.

Τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1936 ἀποφάσει τοῦ Δημοτικοῦ Συμ-

βουλίου τῆς Πόλεως μας θὰ κατεδαφίζετο διὰ νὰ ἰδρυθῇ ἐπὶ τοῦ οἰκοπέδου τοῦ Gasoline station, μόλις δὲ διέφυγε τὸν κίνδυνον τῆς καταστροφῆς, σωθεὶς ὑπὸ τῆς φιλοπροόδου ὁμογενείας τῆς Κοινότητος Baltimore καὶ διὰ τῶν ἐνεργειῶν, κόπων καὶ μόχθων τοῦ Ἱερατικοῦ Προϊσταμένου καὶ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Κοινότητος, τὸ ὁποῖον ἀποτελοῦσι οἱ φιλότιμοι ρηξικέλευθοι κοινοτικοὶ παράγοντες.

Ἰωάννης Κ. Λάμπρος, Πρόεδρος, Κωνσταντῖνος Γ. Μεσολογγίτης, ἀντιπρόεδρος, Μηνᾶς Γ. Τζωρτζόπουλος, ταμίας, Γεώργιος Καραγκιουλές, γραμματεὺς, Ἀνδριόπουλος Ἰωάννης, Κωνσταντόπουλος Νικήτας, Κωνσταντινίδης Δημήτριος, Κορωναῖος Νικόλαος, Παξινὸς Κωνσταντῖνος, Πάππας Γεώργιος, Παπαζήσιμος Γ. Χαράλαμπος, Μαργαρίτης Σταμάτιος, Μέντης Ἰωάννης, Σπανάκος Παναγιώτης, Συνοδινὸς Ἀντώνιος, Σφύκας Στυλιανός.

Ἄρχμ. Ι. Π.

Ἴδου δὲ τί μία εὐσεβὴς ψυχὴ ἔγραψε σχετικῶς πρὸς τὸ ἄνω γεγονός:

Μικρὴ μου ἐκκλησία, σὲ ἀποχαιρετῶ!

Δὲν ἀπέχει πολὺ ἡ ἡμέρα, πού θ' ἀποχαιρετήσωμεν τὴν μικρὴν μας Ἐκκλησίαν, τὸ χθесινὸ Κοινοτικὸ Κέντρο τῆς πίστεως καὶ τῶν ἐθνικῶν μας παραδόσεων, πού ἐξυπηρετήσε ἀρκετὰ ἱκανοποιητικὰ μ' ὅλη τὴν στενοχώρια τοῦ χώρου τῆς, μ' ὅλας τὰς ἀτελείας τῆς γιὰ χρόνια πολλὰ τὴν Παροικίαν μας, πού ἔφθασε νὰ ἔχῃ χιλιάδες ψυχές.

Κάτω ἀπὸ τὴν ταπεινὴν τῆς στέγην πόσες μὰ πόσες ἀπηχήσεις χαρᾶς καὶ πόνου, πόσες προσευχές, πόσες δεήσεις, πόσα ἀντίθετα συναισθήματα εὐτυχισμένων καὶ δυστυχισμένων ἀδελφῶν μας δὲν ἀντήχησαν. . . Πόσες πονεμένες ψυχές γονατισμένες μπρὸς στὸ Εἰκονοστάσιό Της δὲν ἀνεζήτησαν τὴν παρηγορίαν καὶ ἀνακούφισιν;

Εἶσαι μικρὴ καὶ πτωχὴ ἀλλὰ στάθηκες καὶ μεγάλη πνευματικὴ κολυμβήθρα τῆς Ὁρθόδοξου θρησκείας μας, στὰ ἱερὰ νάματα τῆς ὁποίας ἐβάπτισες τὲς ἑκατοντάδες τῶν παιδιῶν μας, πού φέραμε στὸν κόσμον, καὶ τοῦτο μονάχα εἶναι ἀρκετὸ γιὰ νὰ σὲ θυμούμεθα γιὰ πάντα, νὰ θυμούμεθα, ὅτι κάτω ἀπὸ τὴν στέγην σου ἐμάθαμε τὰ παιδιά μας νὰ σταυρώνουν γιὰ πρώτη φορὰ τὰ χέρια τους πρὸς προσευχὴν καὶ νὰ λατρεύουν τὸν Θεὸν τῶν Πατέρων μας, νὰ θυμούμεθα ὅτι μέσα στῆς ἀκατάλληλης αἴθουσές σου ἐδιδάσκαμε γιὰ πολλὰ χρόνια Ἑλληνικὰ γράμματα καὶ Ἑλληνικὲς ἱστορίας καὶ παραδόσεις τοῦ ἱστορικοῦ Ἑθνους μας.

Ἦσο γιὰ πολλὰ χρόνια ἡ κιβωτὸς πού ἐκρυβες τὰ κειμήλια Πίστεως καὶ Πατρίδος.

Ἐστὶν βρεθήκες στὴν ξεντειά μας ὁ μοναδικὸς Ναὸς σὲ μιὰ μεγάλη περιφέρεια πού μᾶς συνεκράτησε γιὰ πολλὰ χρόνια ἠνωμένους καὶ ὅταν χωριστήκαμε πάλιν σὺ μᾶς ἠνώσες γιὰ νὰ μένουμε γιὰ πάντα ἐνωμένοι.

Ἡ ἀνάμνησίς σου δέθηκε σφικτὰ πολὺ σφικτὰ μέσα στὴν καρδιά μας καὶ ὅπου καὶ ἂν πᾶμε, ὅσο μεγάλο καὶ ὡραῖο κ' ἂν εἶναι ἐκεῖνο, πού θὰ Σὲ ἀντικαταστήσῃ, δὲν πρέπει νὰ Σὲ ξεχάσωμε ποτέ, πρέπει ἡ εἰκόνα σου νὰ στολίσῃ ὅλα τὰ Ὁρθόδοξα Ἑλληνικὰ σπίτια τῆς Παροικίας μας.

Πρέπει σὲ ἕνα μέρος τῆς καρδιάς μας, τὸ πειδ βαθύ, νὰ κρύψωμεν αἰώνια τὴν ἱερὰ ἀνάμνησί Σου.

Μικρὴ μου Ἐκκλησία μὲ βαθεῖα συγκίνησι εἰλαδικὰ Σὲ ἀποχαιρετῶ.

ΠΡΟΣΚΥΝΗΤΗΣ ΣΟΥ

Baltimore, Md.

Ἀρχιμανδ. Ἀθναγ. Καβάδα

Η ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΩΣ ΔΡΑΜΑ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου τεύχους)

Καὶ εἰς τὰ δύο αὐτὰ δράματα οἱ πρωταγωνισταί, Σωτήρ Χριστὸς καὶ Προμηθεὺς ὑποφέρουν καὶ ὅπως ἀνεπτύξαμεν αὐτοθυσιάζονται διὰ τὴν ἀγάπην τοὺς πρὸς τὴν ἀνθρωπότητα. Ἀλλὰ ὁ μὲν Προμηθεὺς τιμωρεῖται ἀπὸ τὸν Δία καὶ ὁ λαὸς ὁ ὁποῖος εὐηργετήθη, ἀναγνωρίζων τὴν εὐεργεσίαν, μένει εὐγνώμων καὶ πιστὸς εἰς τὸν Προμηθέα· ἐνῶ ὁ Σωτήρ Χριστὸς ἔπαθεν ἀπὸ τὸν ἴδιον τὸν λαὸν διὰ τὴν σωτηρίαν τοῦ ὁποῖου ἤλθε στὸν κόσμον καὶ ἔζησε μαζὺ του καὶ τὸν εὐεργέτησε, καὶ αὐτοὶ δὲ οἱ πλείοι ἀγαπητοὶ του μαθηταί, ἔστω καὶ ἄθελά τους, τοῦ φέρονται σκληρὰ· ὁ ἕνας ἀπ' αὐτοὺς τὸν προδίδει, ὁ ἄλλος τὸν ἀρνείται μὲ ὄρκον καὶ οἱ λοιποὶ σκορπίζονται καὶ τὸν ἐγκαταλείπουν κατὰ τὰς ὥρας τῆς ἀγωνίας, πὺν τοῦ ἐχρειάζετο πολὺ μία συμπνευμένη ματιά.

Τοιοιτοτρόπως τὰ τραγικὰ στοιχεῖα εἰς τὸ Δράμα τοῦ Γολγοθᾶ μὲ τὰς ἀντιθέσεις αὐτάς, εἶνε δυνατώτερα, συγκινητικώτερα, ἀπὸ ὅ,τι εἶνε τὸ δράμα «Προμηθεὺς Δεσμώτης».

Ἔπειτα ὑπάρχει μία μεγίστη διαφορὰ εἰς αὐτὰ τὰ δύο δράματα, ἡ ὁποία κάνει τὸ Δράμα τοῦ Γολγοθᾶ ἀσυγκρίτως ἀνώτερον ἀπὸ τὸ ἄλλο. Εἰς τὸ δράμα τοῦ Προμηθέως Δεσμώτου, αὐτὸς ὁ πρωταγωνιστὴς Προμηθεὺς, ὁ ὁποῖος ὑποφέρει ἀλυσσοδεμένος εἰς τὸν Καΐκασον, εἶνε πρόσωπον μυθολογικόν, φανταστικόν. Δὲν ὑπῆρξε πραγματικὰ τέτοιο πρόσωπον, τὸ ὁποῖον νὰ ἔκλεψε τὴν φωτιὰ ἀπὸ τὸν οὐρανὸν διὰ νὰ εὐεργετήσῃ τοὺς ἀνθρώπους καὶ νὰ αὐτοθυσιάσῃ· εἰς τὸ Δράμα τοῦ Προμηθέως, πὺν ἔχει ὑπόθεσιν φανταστικὴν, εἶνε μόνον προσωποποιημένη ἡ ἰδέα τῆς πάλης τοῦ κακοῦ πρὸς τὸ καλόν. Ἐπομένως ὅσον τραγικὰ καὶ ἂν εἶνε τὰ ἐπεισόδια, τὰ μαρτύρια, οἱ διάλογοι, μονόλογοι εἰς τὸ δράμα τοῦ Προμηθέως, ὁ θεατὴς ἢ ὁ ἀναγνώστης γνωρίζει ἐκ τῶν προτέρων ὅτι ὅλα αὐτὰ δὲν συνέβησαν ποτὲ εἰς τὴν πραγματικότητα καὶ ἐπομένως ἡ διέγερσις τῶν αἰσθημάτων του, ἡ συμπάθειά του πρὸς τὸ πάσχον πρόσωπον μετριάζεται καὶ ἡ δραματικότης τοῦ δράματος ἐλαττοῦται.

Εἰς τὸ Δράμα ὅμως τοῦ Γολγοθᾶ ὁ σαρκωθείς Θεὸς καὶ πρωταγωνιστὴς Ἰησοῦς εἶνε πρόσωπον πραγματικόν, πρόσωπον ἱστορικόν, πρόσωπον, πὺν ὑπέφερε ὅλα ἐκεῖνα· ἡ εὐεργεσία του πρὸς τὴν ἀνθρωπότητα εἶνε οὐσιαστική, τὰ μαρτύριά του, οἱ διάλογοι καὶ μονόλογοι καὶ ὅλα τὰ στοιχεῖα τοῦ δράματος συνέβησαν ἐν χρόνῳ καὶ χρόνῳ καὶ φυσικὰ ἡ τραγικότης τοῦ δράματος ἔχει ἀστείρευτον πηγὴν τὴν σκληρὰν πραγματικότητά.

Ἀπὸ αὐτὸ τὸ Δράμα τοῦ Γολγοθᾶ, τὸ ὁποῖον, ἐπαναλαμβάνω, εἶχε μὲν ἀρχικὸν τόπον εἰς τὸν ὁποῖον ἔλαβε χώραν ἡ ἐμπράγματος παράστασις, τὸν Γολγοθᾶν, ἀλλὰ ἐμπρὸς του ἠπλώνετο ὁλόκληρος ἡ γῆ καὶ ὁ οὐρανὸς καὶ θεαταὶ ἦσαν ἡ ἀνθρωπότης καὶ ὁλόκληρος ὁ πνευματικὸς κόσμος, ἐπῆραν τὸ θέμα τοὺς ὅλοι ὅσοι εἰργάσθησαν ἐπὶ τῆς Θείας Λειτουργίας μέχρι τοῦ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, ἀκόμη δὲ καὶ τινες συγγραφεῖς τῶν Θεανδρικῶν δραμάτων κατὰ τὸν 7—8 καὶ 9ον αἰῶνα εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν καὶ εἰς τὴν Δύσιν.

Ἀλλὰ πρὶν πραγματευθῶμεν εἰς τὰ καθέκαστα τὸ εἶδος τοῦτο τῆς καλλιτεχνίας εἰς τὴν ζωὴν καὶ τὴν λατρείαν τῆς Ἀνατολικῆς Χριστιανικῆς Ἐκκλησίας εἶνε ἀνάγκη νὰ εἰπωμεν ὀλίγα περὶ τοῦ εἶδους τῆς ἀρχαίας ἐκκλησιαστικῆς ἀρχιτεκτονικῆς.

(Ἡ συνέχεια εἰς τὸ ἐπόμενον)

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ

ΠΡΟΣ ΣΥΓΓΡΑΦΗΝ ΜΙΚΡΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ

Τὸ Τμήμα τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς

ΠΡΟΚΗΡΥΣΣΕΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΝ

πρὸς συγγραφήν Μικρῶν Μελετῶν περὶ τῶν Κατηχητικῶν ἡμῶν Σχολείων.

Σκοπὸς τοῦ Διαγωνισμοῦ εἶνε νὰ προκληθῇ καὶ ἀναπτύχῃ περισσότερον ἐνδιαφέρον μεταξὺ τῆς Νέας Γενεᾶς περὶ τοῦ ἱεροῦ τούτου θεσμοῦ.

Εἰς τὸν Διαγωνισμὸν τοῦτον καλοῦνται νὰ λάβουν μέρος μόνον ὅσοι ἐδίδαξαν καὶ διδάσκουν εἰς τὰ Κατηχητικὰ Σχολεῖα τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς κατὰ τὴν τελευταίαν πενταετίαν, ἄνδρες καὶ γυναῖκες, νεάνιδες καὶ νέοι.

Ἐξαίρουνται οἱ Ἱερεῖς.

Τίτλος τῆς Μελέτης: «Τὸ Ὁρθόδοξον Ἑλληνικὸν Κατηχητικὸν Σχολεῖον ἐν Ἀμερικῇ.»

Περιεχόμενον τῆς Μελέτης.

1ον.—Ποιοὶ οἱ σκοποὶ τοῦ Ὁρθοδόξου Ἑλληνικοῦ Κατηχητικοῦ Σχολείου ἐν Ἀμερικῇ.

2ον.—Ποῖον σύστημα ἠκολούθησεν ὁ διδάξας κατὰ τὴν ἐπιτέλεισιν τοῦ ἔργου τούτου.

3ον.—Ποίαν ἐνίσχυσιν καὶ ὑποστήριξιν εὔρεν.

4ον.—Ποίας δυσκολίας συνήντησεν εἰς τὴν διεξαγωγὴν τοῦ ἔργου του.

5ον.—Ποῖα τὰ ἀποτελέσματα ἀπὸ τὴν ἐργασίαν του.

6ον.—Ποῖον τὸ μέλλον τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων.

7ον.—Τί θὰ εἶχε νὰ ὑποδείξῃ ἀπὸ τὰς μελέτας καὶ τὴν πειρὰν του διὰ τὴν καλλιτέραν λειτουργίαν τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων.

Οἱ μέλλοντες νὰ διαγωνισθῶσι δύνανται νὰ ζητήσουν οἰασδήποτε πληροφορίας καὶ ὁδηγίας ἀπὸ τοὺς εὐλαβεστάτους Ἱερατικοὺς Προϊσταμένους τῶν Κοινοτήτων των.

Ἐκάστη μελέτη πρέπει:

1ον.—Νὰ εἶναι γραμμένη εἰς τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν καὶ εἰ δυνατόν ἰδιοχείρως ἀπὸ τὸν Συγγραφέα.

2ν.—Νὰ περιλαμβάνῃ 800—1200 λέξεις.

3ον.—Νὰ φέρῃ τὸ ὄνομα καὶ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Συγγραφέως, ὡς καὶ τὴν ἐπιβεβαίωσιν τοῦ Ἱερατικοῦ Προϊσταμένου ὅτι ὁ ὑποβάλλων τὴν μελέτην ἐδίδαξεν ἐν τῷ Κατηχητικῷ Σχολεῖῳ τῆς Κοινότητος κατὰ τὴν τελευταίαν πενταετίαν.

4ον.—Νὰ ὑποβληθῇ εἰς τὰ Γραφεῖα τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς ἕως τὸ τέλος τοῦ προσεχοῦς μηνὸς Αὐγούστου 1937.

Τὰ χειρόγραφα τῶν μελετῶν δὲν ἐπιστρέφονται, ἀλλὰ κρατοῦνται εἰς τὸ Τμήμα τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων.

Ἐκ τῶν μελετῶν τούτων θὰ βραβευθοῦν αἱ καλλίτεραι πεντήκοντα (50).

Αἱ πρῶται πέντε κατὰ σειρὰν ἐπιτυχίας θὰ δημοσιευθοῦν μετ' ἐπαίνων καὶ οἱ συγγραφεῖς αὐτῶν θὰ λάβουν ὡς δῶρον ἀνὰ ἓν χρυσόδετον Εὐαγγέλιον.

Εἰς τοὺς συγγραφεῖς τῶν ἀκολουθῶν δέκα θὰ δοθῶσι χρυσόδετα Εὐαγγέλια καὶ θὰ δημοσιευθοῦν τὰ ὀνόματά των.

Εἰς τοὺς συγγραφεῖς τῶν ὑπολοίπων τριάκοντα καὶ πέντε θὰ δοθοῦν διάφορα βιβλία καὶ θὰ δημοσιευθοῦν καὶ τὰ ὀνόματά των.

Ἡ Ἑλλανόδικος Ἐπιτροπὴ θὰ καταρτισθῇ παρὰ τοῦ

ΤΜΗΜΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ

Αί πρώται πληρωμαί ἐπὶ τοῦ Τμήματος Κοινωνικῆς Ἀσφαλείας. — Τώρα πληρώνονται ὠρισμένα ποσά. — Ποῖοι οἱ δικαιούχοι.

Τὸ Τμήμα Κοινωνικῆς Ἀσφαλείας (SOCIAL SECURITY BOARD) ὑπολογίζει ὅτι περίπου 323,684 ἄτομα, ἢ οἱ κληρονόμοι των, δικαιούνται κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο εἰς τὴν πληρωμὴν πρὸς αὐτὰ στρογγύλων ποσῶν ἢ ἀποζημιώσεων θανάτου, συμφώνως μὲ τὸ Ὁμοσπονδιακὸν σχέδιον περὶ εὐεργετημάτων τοῦ γήρατος τοῦ Νομοσχεδίου περὶ Κοινωνικῆς Ἀσφαλείας. Περίπου 6,000 000 Δολλαρίων θὰ πληρωθῶσι διὰ τοιαῦτα εὐεργετήματα.

Αἱ προβλέψεις περὶ πληρωμῆς στρογγύλων ποσῶν τοῦ Ὁμοσπονδιακοῦ σχεδίου περὶ εὐεργετημάτων τοῦ γήρατος, ἐτέθησαν εἰς ἐφαρμογὴν τὴν 1ην Ἰανουαρίου. Πληρωμαί εἰς στρογγυλὰ ποσὰ θὰ γίνουσι πρὸς τοὺς ἐξοιούμενους: 1) τοὺς ἐργαζομένους μὲ μισθὸν εἰς ἐργασίας, τὰς ὁποίας καλύπτει ὁ νόμος Κοινωνικῆς Ἀσφαλείας, ἡλικίας 65 ἐτῶν, οἵτινες δὲν ἔχουν τὰ προσόντα διὰ μηνιαῖα εὐεργετήματα. 2) τὰς οἰκογενεῖας τῶν ἐργαζομένων μὲ μισθόν, οἱ ὅποιοι ἀποθνήσκουσι πρὶν φθάσουν τὴν ἡλικίαν ταύτην, ἢ πρὶν ὑποβάλλουν ἀπαιτήσιν δι' εὐεργετήματα.

Ὁ μὲ μισθὸν ἐργαζόμενος, διὰ νὰ δικαιουται εἰς μηνιαῖα εὐεργετήματα, πρέπει νὰ εἶναι ἡλικίας τοῦλάχιστον 65 ἐτῶν, τὸ δὲ σύνολον τῶν μισθῶν του μετὰ τὸ 1936 καὶ πρὸ τῆς ἡλικίας τῶν 65 ἐτῶν πρέπει νὰ εἶναι 2,000 Δολλάρια ἢ περισσότερα, καὶ πρέπει νὰ ἔχη μισθοὺς μετὰ τὸ 1936 εἰς ἐργασίας, τὰς ὁποίας καλύπτει ὁ Νόμος, διὰ μίαν τοῦλάχιστον ἡμέραν 5 διαφοροετικῶν ἐτῶν. Τὰ μηνιαῖα εὐεργετήματα θὰ ἀρχίσουν κατὰ τὸ 1942.

Αἱ πληρωμαί εἰς στρογγυλὰ ποσὰ ἀνέρχονται εἰς τὰ τρία καὶ ἥμισυ τοῖς ἑκατὸν (3 1/2%) τῶν ὀλικῶν μισθῶν, τοὺς ὁποίους ἔλαβε τὸ ἄτομον μετὰ τὸ 1936 καὶ πρὸ τῆς ἡλικίας τῶν 65 ἐτῶν εἰς ἐργασίας, τὰς ὁποίας καλύπτει ὁ Νόμος Κοινωνικῆς Ἀσφαλείας.

Ὁ τρόπος τῆς ὑποβολῆς ἀπαιτήσεων διὰ τὴν πληρωμὴν στρογγύλων ποσῶν τῶν δικαιούχων ἔχει καθορισθῇ ἐσχάτως ὑπὸ τοῦ Τμήματος Κοινωνικῆς Ἀσφαλείας.

Μία ἀπλὴ διατύπωσις κατεστρώθη ὑπὸ τοῦ Τμήματος

Τμήματος τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων, ἅμα τῇ ὑποβολῇ τῶν Μελετῶν.

Παρακαλοῦμεν τοὺς Εὐλαβεστάτους Ἱερατικούς Προϊσταμένους τῶν Κοινοτήτων τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, ὅπως εὐαρεστηθῶν νὰ δώσουν μεγάλην δημοσιότητα εἰς τὸν Διαγωνισμὸν τούτων.

Εἶναι ἀνάγκη νὰ προκαλῆται συνεχῶς ζωηρὸν τὸ ἐνδιαφέρον πάντων ὑπὲρ τοῦ Κατηχητικοῦ Σχολείου, τὸ ὁποῖον καλῶς λειτουργοῦν δίδει εἰς τὴν Νέαν Γενεάν τὴν βάσιν τῆς Θερησκευτικῆς μορφώσεως, τῆς ἠθικῆς διαπαιδαγωγήσεως καὶ τῆς χαλυδνώσεως τοῦ χαρακτῆρος, στοιχείων ἀπαραιτήτων διὰ τὴν ἐπιτυχίαν καὶ εὐτυχίαν ἐν τῇ ζωῇ.

Ἐκ τοῦ Τμήματος τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων.

τος πρὸς χρῆσιν τῶν πέντε διαφόρων τύπων τῶν ἀπαιτητῶν. Ἰδιαιτέροι τύποι προβλέπονται διὰ, (1) τοὺς ἐργαζομένους μὲ μισθόν, (2) τὴν χήραν ἢ χήρον, (3) ἄλλους στενοὺς συγγενεῖς, (4) ἐκτελεστάς ἢ διαχειριστάς, (5) κηδεμόνα ἢ ἐπίτροπον. Εἰς τοὺς τύπους αὐτοὺς ζητεῖται ἀπάντησις εἰς 2 ἢ τὸ πολὺ 12 ἐρωτήσεις. Ἄλλος, ἕκτος τύπος, γνωστὸς ὡς «δήλωσις τοῦ ἐργοδότη» περὶ τοῦ ὀλικοῦ ποσοῦ μισθῶν πληρωθέντων ὑπὸ τοῦ ἐργοδότη καὶ περὶ τοῦ χρόνου τῆς ὑπηρεσίας.

Τοὺς τύπους τούτους, ὡς καὶ βοήθειαν διὰ τὴν συμπλήρωσιν αὐτῶν, δύναται νὰ προμηθευθῇ τις ἀπὸ τὰ 12 περιφερειακὰ γραφεῖα καὶ 122 τοπικὰ γραφεῖα τοῦ Τμήματος Κοινωνικῆς Ἀσφαλείας, τὰ ὁποῖα λειτουργοῦν εἰς ἐπίκαιρα σημεῖα ἀνά τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας. Δύναται ὡσαύτως νὰ προμηθευθῇ τις τοὺς τύπους ἀπὸ τὸ Γραφεῖον τοῦ Τμήματος ἐν Washington, D. C. Ἐὰν δὲν γνωρίζετε ποῦ εὐρίσκεται τὸ πλησιέστερον γραφεῖον τοῦ Τμήματος Κοινωνικῆς Ἀσφαλείας ἐρωτήσατε τὸ Ταχυδρομεῖόν σας. Ὅπου δυνατόν, ὑπάλληλοι τοῦ Τμήματος θὰ ἐρχονται εἰς ἐπαφὴν μὲ πιθανοὺς δικαιούχους, ὅταν ὑπάρχῃ ἔνδειξις ὅτι οὗτοι δικαιούνται νὰ λάθωσιν εὐεργετήματα, καὶ θὰ ἐξηγῶσι εἰς τοὺς δικαιούχους τὴν συμπλήρωσιν τῶν ἀπαιτουμένων τύπων.

Λόγω τῆς ἀπλότητος τῶν τύπων τούτων, τὸ Τμήμα τονίζει ὅτι καθίσταται περιττὴ ἡ πρόσληψις δικηγόρων ἢ πρακτόρων διὰ τὴν βοήθειαν τῶν ἀπαιτητῶν. Ἀκόμη καὶ τὰ συμβολαιογραφικὰ τέλη δὲν εἶναι ἀναγκαῖα, ὡς λέγει τὸ Τμήμα, διὰ ποσὰ 100 δολλαρίων ἢ κάτω.

Ἐὰν εἰς ἐπὶ μισθῷ ἐργαζόμενος ὑποβάλλῃ αἴτησιν, θὰ χρησιμοποιεῖται ὁ τύπος διὰ τοὺς «ἐργαζομένους μὲ μισθόν». Ἐὰν ὁ μὲ μισθὸν ἐργαζόμενος ἀποθάνῃ πρὶν φθάσῃ τὴν ἡλικίαν τῶν 65 ἐτῶν, ἢ πρὶν ὑποβάλλῃ ἀπαιτήσιν ἐπὶ τοῦ τύπου τῶν «ἐργαζομένων μὲ μισθόν», καὶ ὅπου δὲν ἐπεκυρώθῃ διαθήκη του, ἡ πληρωμὴ θὰ γίνῃ εἰς τὴν χήραν, τὸν χήρον, τὸ τέκνον, τὸν ἑγγονον, ἢ τὸν γονέα, ὅπου ἐπιζῇ τοιοῦτος καὶ ὁ Πολιτειακὸς νόμος ἐπιτρέπει τοιαύτην πληρωμὴν. Ὁ τύπος «χήρα» ἢ «χήρος» θὰ χρησιμοποιεῖται ὑπὸ τοῦ ἐπιζώντος συζύγου. Ὁ τύπος «στενὸς συγγενής» θὰ χρησιμοποιεῖται ὑπὸ τοῦ τέκνου ἢ τοῦ ἐγγόνου ἢ ὑπὸ τοῦ νομίμου κηδεμόνου του, ἐν περιπτώσει νομικοῦ κωλύματος, ἢ ὑπὸ τοῦ πατρὸς ἢ τῆς μητρὸς τοῦ ἀποθανόντος μισθεργάτου.

Ὁ τύπος «ἐκτελεστής ἢ διαχειριστής» θὰ χρησιμοποιεῖται ὑπὸ τοῦ ἐκτελεστοῦ ἢ διαχειριστοῦ τοῦ ἀποθιώσαντος μισθεργάτου. Ὁ τύπος «κηδεμών ἢ ἐπίτροπος» θὰ χρησιμοποιεῖται ὑπὸ τοῦ κηδεμόνου ἢ ἐπιτρόπου τοῦ νομικῶς κωλυμένου μισθεργάτου.

Ἡ «δήλωσις τοῦ ἐργοδότη» ἀπαιτεῖται διὰ τὴν ἐξακρίθωσιν ἐγκαίρων ἀπαιτήσεων καὶ πρέπει ἐπὶ τοῦ παρόντος νὰ ὑποβάλληται μὲ ἕκαστον τύπον ἀπαιτήσεως.

Δικαιολογητικὰ ἔγγραφα ἀναγκαῖα διὰ τὴν διευθέτησιν τῶν ἀπαιτήσεων εἶναι: (1) Πιστοποιητικὸν γεννήσεως ὅπου τὸ ποσὸν ὑπερβαίνει τὰ 100 δολλάρια (2) Πιστοποιητικὸν διορισμοῦ, ὅπου ὁ μισθεργάτης ἔχει ἀποθάνῃ, καὶ (3) Πιστοποιητικὸν διορισμοῦ, ὅπου ἡ ἀπαιτήσις ὑποβάλλεται ὑπὸ ἐκτελεστοῦ, διαχειριστοῦ, κηδεμόνου ἢ ἐπιτρόπου.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΖΩΗ

Ἀναγινώσκων κανείς τὸν Πίνακα τῶν Ὁρθοδόξων Ἑλληνικῶν Ἐκκλησιῶν ἐν Ἀμερικῇ θαυμάζει τὸ βαθὺ αἰσθηματῶν Χριστιανῶν ἡμῶν, οἱ ὅποιοι ἐξέλεξαν τὰς ὑποβλητικωτέρας ὀνομασίας αὐτῶν.

Μία ἐξ αὐτῶν εἶνε καὶ τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς, ἐπ' ὀνόματι τῆς ὁποίας τιμῶνται αἱ Κοινότητες Martins Ferry, O. καὶ τοῦ Bronx, N.Y.

Τῆς ἐορτῆς ταύτης, τελεσθείσης ἐφέτος τῇ 6ῃ—7ῃ παρελθόντος Μαΐου, προέστη ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος, χοροστατήσας ἐν Ἑσπερινῷ ἐν Bronx καὶ τὴν ἐπομένην λειτουργήσας.

Τῇ 9ῃ Μαΐου ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος ἐλειτούργησεν ἐν τῷ Ἱ. Ναῷ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ Φιλαδελφείας, Πα.

Τῇ 11ῃ ἰδίου, μεταβὰς εἰς Μόντρεαλ, Καναδᾶ ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῶν Ἑορτῶν τῆς στέψεως τοῦ Βασιλέως τῆς Ἀγγλίας Γεωργίου τοῦ Ἑκτου, ἐχοροστάτησεν ἐν Δοξολογίᾳ ἐν τῷ Ὁρθοδόξῳ Ἑλληνικῷ Ναῷ τῆς Ἀγίας Τριάδος καὶ τὴν ἀκόλουθον Κυριακὴν ἐτέλεσεν ἐν αὐτῷ τὴν Θ. Λειτουργίαν.

Κατὰ τὴν ἐκεῖ παραμονὴν τοῦ ἐπεσκέφθη τὸν Σεβ. Ἀγγλικανὸν Ἐπίσκοπον, τὸν Δήμαρχον τῆς πόλεως καὶ τοὺς Προξένους Ἑνωμ. Πολιτειῶν, Ἑλλάδος καὶ Μεξικοῦ, οἵτινες πάντες ἀνταπέδωκαν τὴν ἐπίσκεψιν, παρηκολούθησε τὰ μαθήματα ἐν τῷ ἡμερησίῳ τῆς Κοινότητος Σχολείῳ καὶ τῷ Κατηχητικῷ, συνειργάσθη μετὰ τοῦ Κοιν. Συμβουλίου ἐπὶ ἄλλων τε κοινοτικῶν ζητημάτων καὶ ἐπὶ τοῦ ὑποβιβασμοῦ ὑποθήκης τῆς Ἐκκλησίας, συνεσκέφθη μετὰ τῶν δύο Ἀδελφοτήτων Κυριῶν, ἔψαλε κοινὸν Τρισάγιον ἐν τῷ Νεκροταφείῳ καὶ κατὰ τὴν τελευταίαν ἡμέραν ἔδωκε διάλεξιν εἰς τὸ Τμήμα τῆς Ἀχέπας.

Τῇ 22ᾳ καὶ 23ῃ τοῦ αὐτοῦ ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος προέστη τῶν Ἑορτῶν τῆς ἐν Garry, Ind. Κοινότητος τοῦ Ἀγίου Κωνσταντίνου, ἀγούσης τὴν 25τηρίδα ἀπὸ τῆς ιδρύσεως αὐτῆς.

Καὶ ἄρ' ἐσπέρας μὲν ἐχοροστάτησε, τὴν δ' ἐπομένην ἐτέλεσε τὴν Θ. Λειτουργίαν συμπροσευχομένους ἔχων τὸν Ἐξοχ. κ. Δ. Μπενετᾶτον, Γ. Πρόξενον ἐν Σικάγῳ, μετὰ τῆς εὐγενεστάτης συζύγου αὐτοῦ καὶ τοῦ Προσωπικοῦ τοῦ Προξενείου καὶ πυκνότατον ἐκκλησίασμα.

Τὸ ἐσπέρας τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἐπεσκέφθη τὴν Κοινότητα Indiana Harbor, Ind.

Τὴν δ' ἐπομένην τὴν Κοινότητα Hammond, Ind.

Τῇ 24ῃ τοῦ ἰδίου ἀφικόμενος εἰς Σικάγον, ἐπεσκέφθη τὸν Γ. Πρόξενον κ. Δ. Μπενετᾶτον καὶ ἔλαβε μέρος εἰς συνεδρίασιν ἀπάντων τῶν Ἱερατ. Προϊσταμένων καὶ τῶν Προέδρων τῶν Κοινοτήτων τῆς πόλεως ταύτης ἐπὶ κοινοτικῷ σχεδίου εὐρυτέρας σημασίας, ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Σεβ. Ἀγίου Φραγκίσκου κ. Καλλίστου.

Τὴν ἀκόλουθον δεχθεὶς τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ Σεβ. Σέρβου Ἐπισκόπου Εἰρηναίου, ἐπισκεφθεὶς τὸν Σέρβον Γ. Πρόξενον, καὶ τελέσας Τρισάγιον ἐν τοῖς Νεκροταφείοις Ἀγίας Τριάδος καὶ Ἀγίου Ἀνδρέου, ἀνεχώρησε διὰ Ν. Ὑόρκην.

Τῇ 30ῃ Μαΐου προέστη Μνημοσύνην ἐν τῷ Ἱ. Ναῷ Ἀγίου Σπυρίδωνος Ν. Ὑ. ὑπὸ τῆς Δωδεκανησιακῆς Νεολαίας τελεσθέντος καὶ τὸ ἐσπέρας ἐχοροστάτησεν ἐν τῇ Κοινότητι Poughkeepsie, N. Y.

Τῇ 4ῃ Ἰουνίου ἐχοροστάτησεν ἐν Ἑσπερινῷ ἐν τῇ Κοινότητι Ἀγίας Βαρβάρας Ν. Ὑόρκης.

Τῇ 6ῃ τοῦ αὐτοῦ ἐτέλεσε τὴν Θ. Λειτουργίαν ἐν Danbury, Conn., ἐπ' εὐκαιρίᾳ τοῦ ἐκεῖ Τοπικοῦ Συνεδρίου τῆς Ἀχέπας, οὗτινος ἠιλόγησεν ἐν ἰδιαιτέρῳ τελετῇ τὴν ἔναρξιν

τῶν ἐργασιῶν, ὡς καὶ τοῦ Τοπικοῦ Συνεδρίου τοῦ Τμήματος τῶν Υἱῶν τοῦ Περικλέους.

Ἐκεῖθεν ἐπεσκέφθη τὴν Κοινότητα Ansonia, Conn.

Τὴν 12ην ἰδίου μεταβὰς εἰς Stanford, Conn. ἐχοροστάτησεν ἐν Ἑσπερινῷ ἐν τῷ Ἱ. Ναῷ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου καὶ τὴν ἐπομένην ἐτέλεσε τὰ Ἑγκαίνια αὐτοῦ, συλλειτουργοῦντας ἔχων τὸν οἰκεῖον Ἱερατ. Προϊστάμενον Αἰδ. Γ. Καλογιάννην, τὸν Πανοσιολ. Ἀρχ. Νικάνδρον Πινάτσην Ἱερατ. Προϊστάμενον Ταξιαρχῶν ἐν τῇ αὐτῇ πόλει, τὸν Ρῶσσον Ἱερέα Αἰδ. Ἰωσήφ Σβόντσικ καὶ τὸν Ἱερολ. Θ. Κοκκινάκη.

Αἱ γενόμεναι παρὰ διαφόρων εὐσεβῶν χριστιανῶν δωρεαὶ κατὰ τὸ ἀνοιγμα τῶν θυρῶν τοῦ Ἱ. Ναοῦ ὑπερέβησαν τὰ 1600 Δολλάρια.

Μετὰ μεσημβρίαν τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἐπεσκέφθη τὴν Ρωσικὴν Ἐκκλησίαν τῆς Παναγίας καὶ τὴν Ἑλληνικὴν τῶν Ταξιαρχῶν ἐν τῇ αὐτῇ πόλει.

Καθ' ὅλας τὰς ὥς ἄνω εὐκαιρίας ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος ἐκήρυξε τὸν θ. λόγον, συνεσκέφθη μετὰ τῶν Ἱερατ. Προϊσταμένων καὶ τῶν Κοινοτ. Συμβουλίων, εἶδε διαφόρους Ἐπιτροπὰς καὶ ἐδέχθη τὴν ἐπίσκεψιν πολλῶν χριστιανῶν του.

ΕΦΗΜΕΡΙΑΚΑ

Λαβὼν ἀπολυτήριο ἀνεχώρησεν, ἵνα ἐφηυσχάσῃ εἰς τὴν ἰδιαιτέραν τοῦ Πατρίδα Ἠλείαν ὁ Αἰδ. Ἰω. Σχινᾶς.

Ἀνεχώρησε διὰ Σάμον ὁ Αἰδ. Ἐμμ. Παπαπαναγιώτου, λαβὼν ἄδειαν ἑξ μηνῶν.

Ἀπενεμήθη τὸ ὄφρικιον τοῦ Σακελλαρίου εἰς τὸν Αἰδ. Καλλίνικον Χατζηλάμπρου, Ἱερατ. Προϊστάμενον Bronx, N. Y.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ ΤΗΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ

Ἀνακοινοῦται ὅτι ὁ Αἰδ. Γεώργιος Μυστακίδης ἔπαυσεν ἀπὸ τοῦ παρελθόντος ἔτους νὰ κατέχῃ τὸ ἀξίωμα τοῦ Ἱεραποστόλου, διορισθεὶς τακτικὸς ἐφημέριος τῆς Κοινότητος Βαλέξο καὶ ἐπομένως οὐδεμίαν ἀρμοδιότητα ἔχει νὰ ἐπισκέπτηται ἄλλας Κοινότητας καὶ νὰ ἐγγράφῃ συνδρομητὰς τοῦ «Ὁρθοδόξου Παρατηρητοῦ».

ΜΙΧΑΗΛ ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ (ΑΝΑΓΝΟΣ)

(Συνέχεια ἐκ τῆς 6ης σελίδος)

Ἐξέλεγχῃ Πρόεδρος, καὶ συνεισέφερε μεγάλη ποσὰ διὰ τὴν μελλοντικὴν οἰκοδομὴν τοῦ περικαλλοῦς Ἱ. Ναοῦ τῆς.

Δυστυχῶς μετὰ δύο ἔτη ἀπέθανε καὶ δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι ἂν ἔζη ὁ Ἀναγνωστόπουλος ἐπὶ τινι ἔτη ἀκόμη, πολλὰ θὰ εἶχε νὰ ἐπωφεληθῇ ἢ ἐν Ἀμερικῇ Ὁμογενείᾳ μας.

Μίαν τέτοιαν εὐγενεστάτην καὶ πατριωτάτην φυσιογνωμίαν θὰ ἦτο μεγάλη εὐτυχία διὰ τὸν Ἑλληνισμόν τῆς Ἀμερικῆς, ἂν εἶχον πρὸ ὀφθαλμῶν καὶ ἐμιμοῦντο οἱ ἐξέχοντες εἰς τὰς ἐπιστήμας, εἰς τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν διοικητικὴν ὁμογενεῖς μας ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ. Τοιοῦτον δὲ ἀγνὸν καὶ μεγαλοπρεπῆ χαρακτήρα πρέπει νὰ ζηλεύῃ ἡ νέα γενεὰ μας ἐδῶ καὶ νὰ καυχᾶται διὰ τὴν Ἑλληνικὴν καταγωγὴν τῆς, τὴν ὁποίαν ἀσφαλέστατα σέβονται οἱ Ἀμερικανοί, ὅταν τὰ πρόσωπα, τὰ ὁποῖα τὴν ἔχουν, τὴν τιμοῦν μὲ εὐγενικὰς πράξεις καὶ ἔντιμον πρόδοον, ὡς ὁ Μιχαὴλ Ἀναγνωστόπουλος ἢ Anagnos.

ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΤΩΝ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ

Ὁ καλλίτερος τρόπος μὲ τὸν ὁποῖον θὰ ἡμπορέσου-
με νὰ ἀνυψώσουμε τὸ Ἑλληνικὸν Ὁρθόδοξον Κατηχητι-
κὸν Σχολεῖον εἰς τὴν θέσιν πού τοῦ ἐμπρέπει ἀνάμεσα εἰς
τὰς ἄλλας κοινοτικὰς προσπάθειας, ὥστε νὰ καρποφορῇ,
εἶναι νὰ πληροφορήσουμε τὴν ἀγαπητὴν ὁμογένειαν διὰ
τὸν προορισμὸν τοῦ Κατηχητικοῦ Σχολείου, διὰ τὸ ἔργον
τοῦ καὶ τὰ πιθανὰ ἀποτελέσματα τῆς καλῆς αὐτοῦ λειτου-
ργίας. Νὰ διαφωτίσουμε καλὰ τοὺς Ἕλληνας γονεῖς. Νὰ
ἐξυψώσουμε τὸ Κατηχητικὸν Σχολεῖον εἰς τὴν συνείδησιν
τοῦ πατέρα καὶ ἰδίως τῆς Ἑλληνίδος μητέρας, πού εἶναι
προικισμένη μὲ τόσα χαρίσματα. Νὰ τὸ παρουσιάσουμε
ὡς ἓνα ζωντανὸν ὄργανισμὸν. Νὰ φωτίσουμε κάθε ἐνδια-
φερόμενον διὰ τὸ μέλλον τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας μας
καὶ τῆς Ἑλληνικῆς μας γλώσσης εἰς τὴν χώραν αὐτήν.
Αὕτη δὲ ἡ ἐργασία νὰ γίνῃ τόσον καθαρά καὶ τόσον πλή-
ρης, ὥστε νὰ μὴ μένῃ καμμιὰ πλέον ἀμφιβολία εἰς κανέ-
να διὰ τὴν ἀνάγκην τῆς κανονικῆς λειτουργίας τῶν Κα-
τηχητικῶν μας Σχολείων.

Ὁ πατέρας, καὶ ἰδίως ἡ μητέρα, πού δὲν ἀμφιβάλλουν
διόλου ὅτι τὸ Κατηχητικὸν Σχολεῖον εἶναι ἀπαραίτητον
γιὰ νὰ διαμορφώσουν χριστιανικὸν χαρακτήρα τὰ παιδιὰ
τους, χωρὶς καμμιὰ πρόφασιν καὶ κανένα δισταγμὸ θὰ τὰ
στειλουν εἰς αὐτὸ καὶ θὰ προσπαθήσουν μὲ κάθε τρόπον
νὰ ὑποβοηθήσουν τὸ ἔργον καὶ τὴν λειτουργίαν τοῦ θρη-
σκευτικοῦ αὐτοῦ Σχολείου. Ὅταν κάθε μητέρα θεωρήσῃ
χριστιανικὸν καθήκον της νὰ ὀδηγῇ ἢ ἴδια ἢ νὰ στέλλῃ
τὰ τέκνα της εἰς τὸ Κατηχητικὸν Σχολεῖον τῆς ἐνορίας
της, τότε ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν τοῦ θὰ αὐξηθῇ καὶ θὰ
βελτιωθῇ κατὰ πολὺ τὸ ἔργον τοῦ. Ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ
καρποφορεῖ καλλίτερα ὅταν τὰ παιδιὰ πηγαίνουν νὰ τὸν
ἀκούσουν μὲ περισσοτέραν εὐχαρίστησιν. Ἐκεῖνο, πού μαν-
θάνει τὸ παιδί μὲ τὴν εὐχαρίστησίν του, διατηρεῖται εἰς
τὴν ψυχὴν τοῦ καλλίτερα καὶ διαρκέστερα. Κάθε δὲ
Ἑλληνόπουλο θὰ δοκιμάξῃ μεγαλειτέραν εὐχαρίστησιν καὶ
θὰ ἔχῃ μεγαλειτέραν πίστιν καὶ πεποίθησιν εἰς τὸ ἔργον
τοῦ Κατηχητικοῦ Σχολείου, ὅταν βλέπῃ ὅτι ὅλα τὰ παιδιὰ
πηγαίνουν κι' εὐρίσκει σ' αὐτὸ ὅλα τὰ γνωστά του καὶ τὰ
γειτονικά ἢ φιλικὰ του παιδιὰ.

Ἄς ἐξετάσῃς τώρα τὸ ἔργον τοῦ Κατηχητικοῦ μας
Σχολείου.

Διὰ νὰ καταλάβουμε καλλίτερα, ἅς ρίψουμε μιὰ ματιὰ
εἰς τὴν ζωὴν τῶν παιδιῶν μας.

Ἔχουμε παιδιὰ, πού περνοῦν τὴν παιδικὴν τους ζω-
ὴν εἰς τὰ χωριά ἢ τὰς μικρὰς πόλεις. Ἔχουμε παιδιὰ πού
παίζουν εἰς τὸν δρόμον, εἰς τὸ πεζοδρόμιον ἢ εἰς τὸ δη-
μόσιον παιδικὸν πάρκον. Ἔχουμε παιδιὰ πού περνοῦν ὅ-
λην τὴν παιδικὴν καὶ νεανικὴν ἡλικίαν τους εἰς τὸ ἴδιο
μέρος καὶ ὅλα, πού ἀλλάσσουν κατοικίας. Ἔχουμε παι-
διὰ πού παίρνουν μίαν γενικὴν ἐγκυκλοπαιδικὴν μόρφωσιν
ἀπὸ καλὰς πηγὰς, ὅπως εἶναι ἡ Βιβλιοθήκη, τὰ Μουσεῖα,
τὰ διάφορα βιομηχανικά, μουσικὰ καὶ θεατρικὰ κέντρα,
καὶ ὅλα παιδιὰ, πού πέρνουν τὴν μόρφωσιν αὐτὴν ἀπὸ
τὰς ἀσχημίες καὶ ἀκαθαρσίας τῶν παιδιῶν τοῦ πεζοδρομί-
ου καὶ τῶν ἄδειων βρωμερῶν οἰκοπέδων. Ἔχουμε παιδιὰ,

πού ἐγνώρισαν τὸν Θεὸν σύμφωνα μὲ τὸ σφαλμένον, δη-
θεν φιλελεύθερον, νεωτεριστικὸν πνεῦμα, ἄλλα πρὸ τὸν
ἐνοιῶσαν σύμφωνα μὲ τὴν πολὺ παλαιὰν ἀντίληψιν τῆς μη-
τέρας των, ἀνακατευμένην μὲ δεισιδαιμονίες, καὶ ἄλλα,
πού τὸν λατρεύουν καὶ τὸν σέβονται ἐν πνεύματι καὶ ἀλη-
θείᾳ.

Γιὰ ὅλα αὐτὰ τὰ παιδιὰ δὲν ὑπάρχει κανένα ἄλλο μέ-
σον εἰς αὐτὴν τὴν χώραν πρὸ πάντων, νὰ δώσῃ τροφή
στὴν σκέψιν των καὶ τὴν ψυχὴν των παρὰ μόνον τὸ Κα-
τηχητικὸν Σχολεῖον τὸ ὁποῖον ἡμπορεῖ νὰ συμβιδάσῃ ὅλες
αὐτὰς τὰς διαφορὰς ἀνατροφές.

Εἰς τὸ Κατηχητικὸν Σχολεῖον, ὅπως καὶ εἰς τὴν Ἐκ-
κλησίαν, ὑπάρχει ἓνα εἶδος δημοκρατίας καὶ ἰσοπολιτείας.
Μέσα εἰς αὐτὸ κάθε διαφορὰ δὲν κάνει καμμιὰν ἐντύπωσιν,
διότι ἐμπρὸς εἰς τὴν θρησκείαν ὅλα τὰ παιδιὰ θεωροῦν-
ται ἴσα. Τὸ παιδί τῆς πόλεως καὶ τὸ παιδί τοῦ χωριοῦ ἔ-
χουν τὴν ἴδια ἀνάγκη νὰ γνωρίσουν «ὡς παιδιὰ τὸν Θε-
όν». Τὸ πλεῖον μορφωμένο καὶ τὸ πλεῖον ἀμόρφωτο παιδί ἔ-
χουν τὴν ἴδιαν ἀνάγκη ἀπὸ συναισθήματα, καὶ ἀνάτασι
τῆς ψυχῆς πρὸς τὰ ἄνω.

Τὸ Κατηχητικὸν Σχολεῖον ἔχει μίαν ἀπεριόριστον, ἀ-
φάνταστον εὐκαιρίαν νὰ παρουσιάσῃ τὴν πραγματικὴν
μορφήν τῆς χριστιανικῆς ζωῆς εἰς ὅλα τὰ παιδιὰ· νὰ τὴν
παρουσιάσῃ δὲ ζωντανήν, ἐλκυστικὴν εἰς τρόπον ὥστε νὰ
κάμῃ ἐντύπωσιν καὶ νὰ ξυπνήσῃ εἰς τὰς παιδικὰς ψυχὰς
τὸν πόθον νὰ τὴν μιμηθοῦν αὐτὴν τὴν ζωὴν.

(Ἡ συνέχεια εἰς τὸ ἐπόμενον)

ΠΡΟΣ ΝΕΑΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΝ ΕΠΟΧΗΝ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 5ης σελίδος)

ἱκανοποίησιν τὰς ὁρέξεις του; Τὸ ζήτημα εἶναι ἂν εἶναι εὐ-
τυχής. Τὴν εὐτυχίαν δὲν τὴν δημιουργοῦν τὰ μέσα ἀλλὰ οἱ
σκοποί.

Ἡ στατιστικὴ ἔχει ὑπολογίσει ὅτι πρὸ ἐνὸς αἰῶνος κα-
τὰ μέσον ὄρον εἴχαμεν 72 ἀνάγκας ἐκ τῶν ὁποίων αἱ 16
ἦσαν ἢ ἐθεωροῦντο ἀπαραίτητοι. Σήμερον ὅμως κατὰ μέ-
σον ὄρον ἔχομεν 484 ἀνάγκας ἐκ τῶν ὁποίων αἱ 94 θεω-
ροῦνται ἀπαραίτητοι διὰ τὴν συντήρησιν τῆς ὑπάρξεώς μας.
Καὶ εἶναι γεγονός ὅτι ἔχομεν ὅλα τὰ μέσα διὰ τὴν ἐξυπη-
ρέτησιν τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν. Ἄλλος λίγο καὶ ἄλλος πο-
λύ, ὅλοι εἴμεθα εἰς θέσιν νὰ ἀνταποκριθῶμεν εἰς τὰς ἀνάγ-
κας μας. Ἄλλ' εἶναι ἐπίσης γεγονός ὅτι ἐνῶ εἴμεθα πολὺ
ὀπλισμένοι ὡς πρὸς τὴν κατοχὴν τῶν μέσων τῆς ζωῆς, εἴ-
μεθα ἄοπλοι καὶ ἀνεφοδιάστοι διὰ τὴν γνῶσιν τῆς εὐτυχίας.

Διὰτὶ; Διότι ὑπάρχει κατὰ μέσα μας πού τὸ ἀφήνομεν
ἀνικανοποίητον. Καὶ αὐτὸ δὲν εἶναι ἀσήμαντον. Αὐτὸ ἀπο-
τελεῖ τὴν πραγματικότητα τῆς ἀνθρωπίνης οὐσίας μας. Αὐ-
τὸ δὲν ἱκανοποιεῖται μὲ τὴν ποικιλίαν τῶν μέσων καὶ τῶν
ἀπολαύσεών μας. Αὐτὸ τὸ ἱκανοποιοῦν ὄχι τὰ μέσα ἀλλὰ ἡ
πνευματικότης καὶ ἀνωτερότης τῶν σκοπῶν τοὺς ὁποίους
ἐπιδιώκομεν διὰ τῶν μέσων.

Καὶ δὲν ὑπάρχει μεγαλειότερος καὶ βαθύτερος Ἄδης ἀπὸ
τοῦ νὰ ζῇ κανεὶς μὲ πολλὰ μέσα ἀλλὰ χωρὶς νὰ ἔχῃ κατὰ διὰ
τὸ ὁποῖον νὰ ζῇ. Ἡ ἔλλειψις ἱκανοποιήσεως τῆς ψυχῆς εἶ-
ναι Ἄδης. Καὶ ἤδη τὴν ἔλλειψιν ταύτην τείνει ὁ κόσμος νὰ
τὴν πληρῶσῃ μὲ τὴν ἀπόκτησιν πνευματικῶν σκοπῶν, μὲ
τὴν ἐπιστοφὴν του εἰς τὴν θρησκείαν, μὲ τὴν προσπά-
θειάν του πρὸς δημιουργίαν μιᾶς νέας πνευματικῆς ἐποχῆς.

ΕΞΕΔΟΘΗ

Η ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

ΤΟΥ ΑΓ. ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

ΔΙΑ ΤΡΙΦΩΝΙΑΝ ΚΑΙ ΜΙΚΤΗΝ ΧΟΡΩΔΙΑΝ ΜΕ ΑΡΜΟΝΙΟΝ

ΕΝΑΡΜΟΝΙΣΘΕΙΣΑ ΥΠΟ ΧΡΗΣΤΟΥ Π. ΒΡΥΩΝΙΔΟΥ, ΠΡΩΤΟΨΑΛΤΟΥ

**ΦΡΟΝΤΙΔΙ ΤΟΥ ΑΝΩΤΑΤΟΥ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΒΟΡΕΙΟΥ ΚΑΙ ΝΟΤΙΟΥ**

Μουσικὸν Βιβλίον, περιέχον τὴν Θ. Λειτουργίαν διὰ τὰς Κυριακὰς καὶ τὰς ἐπισήμους ἑορτάς, ὡς καὶ ἄλλην σύντομον, πρὸς διδασκαλίαν ἐν τοῖς Κατηχητικοῖς Σχολείοις καὶ διὰ Παιδικὰς Λειτουργίας.

Ἀπαραίτητον διὰ τὰ Ἀπογευματινὰ καὶ τὰ Κατηχητικὰ Σχολεῖα, ὡς καὶ διὰ τὰς Οἰκογενείας, πρὸς καλλιέργειαν τοῦ θρησκευτικοῦ αἰσθήματος.

Ἡ Μουσικὴ τοῦ Βιβλίου εἶναι ἡ Βυζαντινὴ, γεγραμμένη μὲ χαρακτῆρας τῆς Εὐρωπαϊκῆς Μουσικῆς, ἐνηρμονισμένη καὶ εὐκόλος δι' ὄργανον.

ΚΟΜΨΟΝ ΚΑΙ ΣΤΕΡΕΩΣ ΠΑΝΟΔΕΤΟΝ ΤΙΜΑΤΑΙ 75 ΣΕΝΤΣ

Γράψατε εἰς τὰ Γραφεῖα τοῦ Ἀνωτάτου Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου.

GREEK ARCHDIOCESE OF NORTH AND SOUTH AMERICA

25-19 30th Drive, Astoria, L. I., N. Y.